

# Dziennik Urzędowy

## Unii Europejskiej

C 205



Wydanie polskie

### Informacje i zawiadomienia

Tom 52

29 sierpnia 2009

---

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści	Strona
-------------------------	-------------	--------

#### IV Zawiadomienia

##### ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

##### **Trybunał Sprawiedliwości**

2009/C 205/01	Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i> Dz.U. C 193 z 15.8.2009. ....	1
---------------	--	---

---

#### V Ogłoszenia

##### POSTĘPOWANIA SĄDOWE

##### **Trybunał Sprawiedliwości**

2009/C 205/02	Sprawa C-511/06: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Archer Daniels Midland i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Konkurencja — Kartele — Rynek kwasu cytrynowego — Ustalenie wysokości grzywny — Rola przywódcy kartelu — Prawo do obrony — Dowody uzyskane w ramach postępowania prowadzonego w państwie trzecim — Określenie rynku właściwego — Okoliczności łagodzące) .....	2
---------------	---	---

PL

2009/C 205/03	Sprawa C-319/07 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Danii, Królestwu Norwegii (Odwołanie — Ulgi podatkowe dla marynarzy pracujących na pokładach statków wpisanych do duńskiego rejestru transportu międzynarodowego — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie „zainteresowanej strony” — Związek zawodowy pracowników — Dopuszczalność skargi) .....	3
2009/C 205/04	Sprawa C-343/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Torino — Włochy) — Bavaria NV, Bavaria Italia s.r.l. przeciwko Bayerischer Brauerbund eV (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ocena ważności — Dopuszczalność — Rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 i (WE) nr 1347/2001 — Ważność — Nazwa rodzajowa — Współlistnienie znaku towarowego i chronionego oznaczenia geograficznego) .....	3
2009/C 205/05	Sprawa C-369/07: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lipca 2009 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Środki zmierzające do wykonania wyroku Trybunału — Artykuł 228 WE — Kary pieniężne — Grzywna — Ryczałt) .....	4
2009/C 205/06	Sprawa C-397/07: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Spółki kapitałowe — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuł 2 ust. 1 i 3, art. 4 ust. 1, i art. 7 — Podatek kapitałowy — Zwolnienie — Warunki — Przeniesienie rzeczywistego centrum zarządzania lub siedziby statutowej z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego — Podatek kapitałowy od kapitału przeznaczonego na cele działalności gospodarczej wykonywanej w państwie członkowskim przez oddziały lub stałe zakłady spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim) .....	4
2009/C 205/07	Sprawa C-430/07: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Exportslachterij J. Gosschalk & Zoon BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit (Decyzja 2000/764/WE — Badania na obecność i monitorowanie epidemiologiczne gąbczastej encefalopatii bydła — Rozporządzenie (WE) nr 2777/2000 — Środki wspierania rynku — Środki weterynaryjne — Wkład Wspólnoty do finansowania części kosztów testów — Dyrektywa 85/73/EWG — Uprawnienie państw członkowskich do finansowania części kosztów nieponoszonych przez Wspólnotę w drodze poboru opłat krajowych za inspekcje mięsa lub opłat na walkę z epizootiami) .....	5
2009/C 205/08	Sprawa C-558/07: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Ltd, Hercules Inc. przeciwko Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs (Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 — Chemikalia — Rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowanie ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) — Termin „monomery” — Ważność — Proporcjonalność — Równość traktowania) .....	6
2009/C 205/09	Sprawa C-7/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Har Vaessen Douane Service BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën (Zwolnienie z należności celnych przywozowych — Rozporządzenie (EWG) nr 918/83 — Artykuł 27 — Towary o niewielkiej wartości pojedynczej wysyłane w przesyłce łącznej — Przesyłki wysyłane bezpośrednio z państwa trzeciego do odbiorcy we Wspólnocie) .....	6

2009/C 205/10	Sprawa C-14/08: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 5 de San Javier — Hiszpania) — Roda Golf & Beach Resort SL (Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Właściwość Trybunału — Pojęcie „spór” — Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 — Doręczanie dokumentów pozasądowych poza postępowaniem sądowym — Akt notarialny) .....	7
2009/C 205/11	Sprawa C-32/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria — Hiszpania) — Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (FEIA) przeciwko Cul de Sac Espacio Creativo SL, Acierta Product & Position SA (Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Wzory wspólnotowe — Artykuły 14 i 88 — Właściciel wzoru wspólnotowego — Niezarejestrowany wzór — Wzór opracowany na zlecenie) .....	7
2009/C 205/12	Sprawa C-111/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — SCT Industri AB i likwidation przeciwko Alpenblume AB (Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń — Zakres stosowania — Upadłość) .....	8
2009/C 205/13	Sprawa C-204/08: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Peter Rehder przeciwko Air Baltic Corporation (Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 lit. a) — Konwencja montrealaska — Artykuł 33 ust. 1 — Transport lotniczy — Roszczenia pasażerów wobec przedsiębiorstw lotniczych o odszkodowanie w przypadku odwołania lotu — Miejsce wykonania świadczenia — Jurysdykcja w przypadku transportu lotniczego pomiędzy dwoma państwami członkowskimi, dokonywanego przez przedsiębiorstwo lotnicze z siedzibą w trzecim państwie członkowskim) .....	8
2009/C 205/14	Sprawa C-272/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/83/WE — Prawo azylu — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie) .....	9
2009/C 205/15	Sprawa C-302/08: Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Zino Davidoff SA przeciwko Bundesfinanzdirektion Südost (Znaki towarowe — Rejestracja międzynarodowa — Protokół do porozumienia madryckiego — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 146 — Wywoływanie przez rejestrację międzynarodową i rejestrację wspólnotową identycznych skutków we Wspólnocie — Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 — Artykuł 5 ust. 4 — Towary podejrzane o naruszenie praw do znaku towarowego — Działania organów celnych — Właściciel wspólnotowego znaku towarowego — Prawo do domagania się podjęcia działań również w jednym lub kilku z państw członkowskich innych niż państwo, w którym został złożony wniosek — Rozszerzenie na uprawnionego z rejestracji międzynarodowej) .....	9
2009/C 205/16	Sprawa C-356/08: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy krajowe wprowadzające obowiązek otwarcia przez lekarzy prowadzących działalność w Landzie Górna Austria rachunku bankowego w określonym banku) .....	10
2009/C 205/17	Sprawa C-377/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — EGN BV — Filiale Italiana przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2 (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 3 lit. a) — Dopuszczalność odliczenia i zwrotu naliczonego podatku VAT — Usługi telekomunikacyjne — Świadczenie usług na rzecz usługobiorcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Artykuł 9 ust. 2 lit. e) — Określenie miejsca świadczenia usług) .....	10



2009/C 205/18	Sprawa C-465/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Prawo przedsiębiorczości — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) ..... 11
2009/C 205/19	Sprawa C-469/08: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) ..... 11
2009/C 205/20	Sprawa C-490/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/68/WE — Reasekuracja — Brak transpozycji w przewidzianym terminie) ..... 11
2009/C 205/21	Sprawa C-556/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie) ..... 12
2009/C 205/22	Sprawa C-557/08: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/35/WE — Zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa — Brak transpozycji) ..... 12
2009/C 205/23	Sprawa C-567/08: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie) ..... 13
2009/C 205/24	Sprawy połączone C-439/07 i C-499/07: Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Beroep te Brussel oraz Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge — Belgia) — Państwo belgijskie przeciwko KBC Bank SA (Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Artykuły 43 WE i 56 WE — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania podzielonego zysku — Odliczenie wartości pobranych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej jedynie w zakresie, w jakim spółka ta osiągnęła zysk podlegający opodatkowaniu) 13
2009/C 205/25	Sprawa C-146/08: Postanowienie Trybunału z dnia 26 marca 2009 r. — Eikon AG przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Dyrektywa 2004/52/WE — Interoperacyjność elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne) ..... 14
2009/C 205/26	Sprawa C-159/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 25 marca 2009 r. — Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Zarzut nadmiernych opłat stosowanych przez podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym w Atenach — Oddalenie skargi — Brak interesu wspólnotowego) ..... 15
2009/C 205/27	Sprawa C-166/08: Postanowienie Trybunału z dnia 19 maja 2009 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Büdingen — Niemcy) — postępowanie karne przeciwko Guido Weberowi (Artykuł 104 § 3 regulaminu — Dyrektywa 89/397/EWG — Urzędowa kontrola środków spożywczych — Prawo podmiotów podlegających kontroli do drugiej ekspertyzy — Pojęcie podmiotu podlegającego kontroli) ..... 15

2009/C 205/28	Sprawa C-355/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 5 maja 2009 r. — WWF-UH przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 — Konsultacje z regionalnymi komitetami doradczymi w sprawie warunków regulujących dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej — Rozporządzenie (WE) nr 41/2007 — Ustalanie wielkości ogólnie dopuszczalnego połowu dorsza na rok 2007 — Członkowie regionalnego komitetu doradczego, którzy wyrazili mniejszościowe zdanie odrębne w sprawozdaniu wspomnianego komitetu w zakresie wielkości ogólnie dopuszczalnych połowów — Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 41/2007 wniesiona przez członka komitetu, który wyraził mniejszościowe zdanie odrębne — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne) .....	16
2009/C 205/29	Sprawa C-372/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 5 maja 2009 r. — Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Królestwu Hiszpanii (Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 147/2007 — Zmniejszenie kwot makreli przyznanych Irlandii na lata 2007-2012 — Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 147/2007 wniesiona przez grupę irlandzkich rybaków złożoną z 20 spośród 23 rybaków posiadających zezwolenia na połowy flotą pelagiczną wykorzystującą schładzaną wodę morską — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne) .....	16
2009/C 205/30	Sprawa C-387/08 P: Postanowienie Trybunału z dnia 3 kwietnia 2009 r. — VDH Projektentwicklung GmbH, Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich (Odwołanie — Skarga na bezczynność — Dyrektywa 89/665/EWG — Niewdrożenie przez Komisję mechanizmu korygującego przewidzianego w art. 3 ust. 2 — Osoby fizyczne i prawne — Bezpośrednie oddziaływanie aktu — Niedopuszczalność) .....	17
2009/C 205/31	Sprawa C-519/08: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Athinon — Grecja) — Archontia Koukou przeciwko Elliniko Dimosio (Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 5 i 8 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Środki mające na celu zapobieżenie nadużyciom — Sankcje — Całkowity zakaz przekształcania umów o pracę na czas określony w umowy o pracę na czas nieokreślony w ramach sektora publicznego — Skutki nienależytej transpozycji dyrektywy — Wykładnia zgodna) .....	17
2009/C 205/32	Sprawa C-349/08 P: Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 21 maja 2008 r. w sprawie T-18/07 Hans Kronberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 1 sierpnia 2008 r. przez Dr. Hansa Kronbergera .....	19
2009/C 205/33	Sprawa C-201/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 czerwca 2009 r. przez ArcelorMittal Luxembourg SA .....	19
2009/C 205/34	Sprawa C-205/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Városi Bíróság w dniu 8 czerwca 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko Emilowi Eredics i in. .....	20
2009/C 205/35	Sprawa C-207/09: Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej .....	20



2009/C 205/36	Sprawa C-210/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes (Francja) w dniu 10 czerwca 2009 r. — Scott SA, Kimberly Clark SNC, obecnie Kimberly Clark SAS przeciwko Miastu Orlean .....	21
2009/C 205/37	Sprawa C-213/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 15 czerwca 2009 r. — Barsoum Chabo przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen .....	21
2009/C 205/38	Sprawa C-216/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 czerwca 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich .....	22
2009/C 205/39	Sprawa C-217/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte (Włochy) w dniu 15 czerwca 2009 r. — Maurizio Polisseni przeciwko A.S.L. N. 14 V.C.O. Omegna .....	22
2009/C 205/40	Sprawa C-219/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 16 czerwca 2009 r. — Vitra Patente AG przeciwko High Tech Srl .....	23
2009/C 205/41	Sprawa C-221/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First Hall of the Civil Court (Republika Malty) w dniu 17 czerwca 2009 r. — AJD Tuna Ltd przeciwko Direttur tal-Agrikultura u s-Sajd i Avukat Ġenerali .....	23
2009/C 205/42	Sprawa C-224/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano (Włochy) z dnia 19 czerwca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Martha Nussbaumer .....	25
2009/C 205/43	Sprawa C-225/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Cortona (Włochy) w dniu 19 czerwca 2009 r. — Edyta Joanna Jakubowska przeciwko Alessandro Maneggii .....	25
2009/C 205/44	Sprawa C-227/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 22 czerwca 2009 r. — Antonino Accardo i in. przeciwko Comune di Torino .....	26
2009/C 205/45	Sprawa C-234/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 26 czerwca 2009 r. — Skatteministeriet przeciwko DSV Road A/S .....	27
2009/C 205/46	Sprawa C-235/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 czerwca 2009 r. — DHL Express France SAS przeciwko Chronopost SA .....	27
2009/C 205/47	Sprawa C-236/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 29 czerwca 2009 r. — Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier przeciwko Conseil des ministres. ....	28
2009/C 205/48	Sprawa C-241/09: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 lipca 2009 r. — Fluxys S.A. przeciwko Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg) .....	28
2009/C 205/49	Sprawa C-252/09: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej .....	28
2009/C 205/50	Sprawa C-254/09 P: Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07, Calvin Klein Trademark Trust przeciwko OHIM i Zafra Marroquinos, S.L., wniesione w dniu 9 lipca 2009 r. przez Calvin Klein Trademark Trust .....	29

2009/C 205/51	Sprawa C-255/09: Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej .....	29
2009/C 205/52	Sprawa C-426/08: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypru .....	30
2009/C 205/53	Sprawa C-576/08 P: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 2009 r. — People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Niderlandów .....	30

### Sąd Pierwszej Instancji

2009/C 205/54	Sprawa T-348/05 INTP: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat przeciwko Radzie (Procedura — Wykładnia wyroku) .....	31
2009/C 205/55	Sprawa T-373/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 lipca 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji (EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Surowiec tytoniowy — Obowiązek uzasadnienia — art. 7 ust. 4 rozporządzenia WE) nr 1258/1999) .....	31
2009/C 205/56	Sprawa T-450/05: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — Peugeot i Peugeot Nederland przeciwko Komisji (Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Dystrybucja pojazdów samochodowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ograniczenie eksportu równoległego z Niderlandów — System wynagrodzeń autoryzowanych sprzedawców i presja — Porozumienie mające cel antykonkurencyjny — Grzywny — Ciężar i czas trwania naruszenia) .....	32
2009/C 205/57	Sprawa T-33/06: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Zenab przeciwko Komisji („Wspólnotowe wsparcie finansowe — Program wspierający rozwój, rozpowszechnianie i promocję europejskich utworów audiowizualnych (MEDIA Plus) — Zaproszenie do składania wniosków — Odrzucenie wniosku — Rzekomo niezgodne z prawem przekazanie kompetencji delegowanych Komisji — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Dostęp do dokumentów — Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie”) .....	32
2009/C 205/58	Sprawa T-219/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — DSV Road przeciwko Komisji (Unia celna — Przywóz dyskietek pochodzących z Tajlandii — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych — Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia (WE) nr 2913/92) .....	33
2009/C 205/59	Sprawa T-230/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Laboratorios Del Dr. Esteve przeciwko OHIM — Ester C (ESTER-E) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ESTER-E — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy znak towarowy ESTEVE — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]) .....	33
2009/C 205/60	Sprawa T-238/07: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — Ristic i in. przeciwko Komisji (Ograniczenia zdrowotne dotyczące zwierząt — Środki ochronne — Decyzja 2007/362/WE — Skarga o stwierdzenie nieważności — Umorzenie postępowania — Skarga odszkodowawcza — Zasada proporcjonalności — Zasada ochrony uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek staranności — Prawo własności i prawo do prowadzenia działalności gospodarczej) .....	33



2009/C 205/61	Sprawa T-28/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mars przeciwko OHIM Ludwig Schokolade (Kształt batona czekoladowego) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy — Kształt batona czekoladowego — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Brak uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009] — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuły 73 i 74 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009]).....	34
2009/C 205/62	Sprawa T-71/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Promat przeciwko OHIM — Proxima Comercial (PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A. — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PROMINA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009]) .....	34
2009/C 205/63	Sprawa T-182/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Komisja przeciwko Atlantic Energy (Klauzula arbitrażowa — Umowa przewidująca pomoc finansową zawarta w ramach szczególnego programu w dziedzinie energii nuklearnej — Naruszenie warunków umowy — Zwrot zaliczkowej wypłaty pomocy — Potrącenie — Postępowanie w trybie zaocznym) .....	35
2009/C 205/64	Sprawa T-225/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel przeciwko OHIM — Schwarzbäru (ALASKA) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy ALASKA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]) .....	35
2009/C 205/65	Sprawa T-226/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel przeciwko OHIM — Schwarzbäru (Alaska) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy Alaska — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]) .....	36
2009/C 205/66	Sprawa T-240/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM — Laboratorios Alcala Farma (oli) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego oli — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe OLAY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]) .....	36
2009/C 205/67	Sprawy połączone T-246/08 i T-332/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — Melli Bank przeciwko Radzie (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko Islamskiej Republice Islamu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu materiałów jądrowych — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kontrola sądowa — Proporcjonalność — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 423/2007).....	37
2009/C 205/68	Sprawa T-257/08: Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — Biotronik przeciwko OHIM (BioMonitor) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BioMonitor — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009]) .....	37



2009/C 205/69	Sprawa T-464/04: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 czerwca 2009 r. — Impala przeciwko Komisji (Konkurencja — Koncentracja — Wspólne przedsiębiorstwo Sony BMG — Utrata przedmiotu sporu — Umorzenie postępowania) ..... 37
2009/C 205/70	Sprawa T-114/08 P: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 czerwca 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin do wniesienia wniosku o odszkodowanie — Przekroczenie terminu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne) ..... 38
2009/C 205/71	Sprawa T-285/08: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 czerwca 2009 r. — Securvita przeciwko OHIM (Natur-Aktien-Index) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Natur-Aktien-Index — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Żądanie zmiany decyzji — Oczywiście niedopuszczalność) ..... 38
2009/C 205/72	Sprawa T-246/09 R: Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 lipca 2009 r. — Insula przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Noty debetowe — Wniosek o zawieszenie wykonania — Naruszenie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)..... 39
2009/C 205/73	Sprawa T-219/09: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2009 r. — Balfe i in. przeciwko Parlamentowi 39
2009/C 205/74	Sprawa T-224/09: Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2009 r. — CEVA przeciwko Komisji ..... 40
2009/C 205/75	Sprawa T-233/09: Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2009 r. — Access Info Europe przeciwko Radzie Unii Europejskiej ..... 40
2009/C 205/76	Sprawa T-241/09: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu ..... 41
2009/C 205/77	Sprawa T-242/09: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin — Hansson (Lemon Symphony) ..... 42
2009/C 205/78	Sprawa T-243/09: Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2009 r. — Fedecom przeciwko Komisji ... 43
2009/C 205/79	Sprawa T-247/09: Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji ..... 43
2009/C 205/80	Sprawa T-253/09: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (Kształt obudowy silnika) ..... 44
2009/C 205/81	Sprawa T-254/09: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (przedstawienie zielonej obudowy) ..... 44
2009/C 205/82	Sprawa T-258/09: Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — i-content Ltd przeciwko OHIM (BETWIN) ..... 45
2009/C 205/83	Sprawa T-262/09: Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — Defense Technology przeciwko OHIM — DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) ..... 45
2009/C 205/84	Sprawa T-263/09: Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2009 r. — Mannatech przeciwko OHIM (BOUNCEBACK) ..... 46



## IV

*(Zawiadomienia)*

## ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

*(2009/C 205/01)***Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej***

Dz.U. C 193 z 15.8.2009.

**Wcześniejsze publikacje**

Dz.U. C 180 z 1.8.2009.

Dz.U. C 167 z 18.7.2009.

Dz.U. C 153 z 4.7.2009.

Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

Dz.U. C 129 z 6.6.2009.

Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

---

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Archer Daniels Midland i in. przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-511/06) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie — Konkurencja — Kartele — Rynek kwasu cytrynowego — Ustalenie wysokości grzywny — Rola przywódcy kartelu — Prawo do obrony — Dowody uzyskane w ramach postępowania prowadzonego w państwie trzecim — Określenie rynku właściwego — Okoliczności łagodzące)*

(2009/C 205/02)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Archer Daniels Midland Co. (przedstawiciele: C. O. Lenz, Rechtsanwalt, L. Martin Alegi, Solicitor, E. Batchelor i M. Garcia, Solicitors)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: A. Bouquet i X. Lewis, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) wydanego w dniu 27 września 2006 r. w sprawie T-59/02 Archer Daniels Midland Company przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2001)3923 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/E-1/36.604 — Kwas cytrynowy) dotyczącej porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk na rynku kwasu cytrynowego oraz, ewentualnie, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżącą

**Sentencja**

1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-59/02 Archer Daniels Midland

przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd oddala w nim zarzut Archer Daniels Midland Co. dotyczący naruszenia prawa do obrony w trakcie postępowania administracyjnego zakończonego wydaniem decyzji 2002/742/WE z dnia 5 grudnia 2001 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE oraz art. 53 porozumienia EOG (sprawa COMP/E-1/36.604 — Kwas cytrynowy) w zakresie, w jakim Komisja Wspólnot Europejskich nie umożliwiła jej skorzystanie z jej prawa w odniesieniu do okoliczności faktycznych, na których Komisja oparła się, uznając, że Archer Daniels Midland Co. pełniła rolę przywódcy kartelu.

- 2) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 września 2006 r. w sprawie Archer Daniels Midland przeciwko Komisji zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd oddala w nim, jako bezskuteczny, zarzut Archer Daniels Midland Co. dotyczący błędnego zastosowania przez Komisję Wspólnot Europejskich pkt B lit. b) komunikatu Komisji z dnia 18 lipca 1996 r. dotyczącego nienakładania grzywien lub obniżenia ich kwoty w sprawach dotyczących karteli.
- 3) Stwierdza się nieważność art. 3 decyzji 2002/742/WE, który ustala wartość grzywny należnej od Archer Daniels Midland Co. na kwotę 39,69 miliona EUR.
- 4) Wartość grzywny należnej od Archer Daniels Midland Co. z tytułu naruszenia stwierdzonego w art. 1 decyzji 2002/742/WE, uchylonej w części mocą wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 27 września 2006 r. w sprawie T-59/02 Archer Daniels Midland przeciwko Komisji, zostaje ustalona na kwotę 29,4 miliona EUR.
- 5) Odwołanie podlega oddaleniu w pozostałym zakresie.
- 6) Archer Daniels Midland Co. pokryje trzy czwarte swych własnych kosztów oraz koszty Komisji Wspólnot Europejskich poniesione w postępowaniu przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich, jak również pokryje połowę swych własnych kosztów oraz koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich w postępowaniu odwoławczym.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 56 z 10.3.2007

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Danii, Królestwu Norwegii**

(Sprawa C-319/07 P) <sup>(1)</sup>

*(Odwołanie — Ulgi podatkowe dla marynarzy pracujących na pokładach statków wpisanych do duńskiego rejestru transportu międzynarodowego — Decyzja Komisji o niewnoszeniu zastrzeżeń — Skarga o stwierdzenie nieważności — Pojęcie „zainteresowanej strony” — Związek zawodowy pracowników — Dopuszczalność skargi)*

(2009/C 205/03)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: 3F, dawniej Specialarbejderforbundet i Danmark (SID) (przedstawiciele: A. Bentley, QC, adwokat A. Worsøe)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Khan i H. van Vliet, pełnomocnicy), Królestwo Danii i Królestwo Norwegii

**Przedmiot**

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 SID przeciwko Komisji, odrzucającego jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2002) 4370 wersja ostateczna z dnia 13 listopada 2002 r. w sprawie uznania obniżenia podatku należnego od marynarzy pływających na duńskich statkach, za pomoc państwa zgodną ze wspólnym rynkiem — Pojęcie zainteresowanej strony — Związek zawodowy pracowników

**Sentencja**

- 1) Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 23 kwietnia 2007 r. w sprawie T-30/03 SID przeciwko Komisji zostaje uchylone w zakresie, w jakim Sąd ten nie odpowiedział na argumenty 3F dotyczące, po pierwsze, jego pozycji konkurencyjnej względem innych związków zawodowych w ramach negocjacji porozumień zbiorowych marynarzy, i po drugie, aspektów społecznych wynikających z przepisów podatkowych dotyczących marynarzy zatrudnionych na pokładach statków wpisanych do duńskiego rejestru transportu międzynarodowego.
- 2) Zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Komisję Wspólnot Europejskich przed Sądem Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich zostaje oddalony.
- 3) Sprawa zostaje przekazana Sądowi Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich do ponownego rozpoznania w celu wydania orzeczenia w przedmiocie żądań 3F mających na celu stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C (2002) 4370 wersja ostateczna z dnia 13 listopada 2002 r. o niewnoszeniu zastrzeżeń do duńskich przepisów podatkowych mających zastosowanie do marynarzy zatrudnionych na pokładzie statków wpisanych do duńskiego rejestru transportu międzynarodowego.

- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 211 z 8.9.2007

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte d'appello di Torino — Włochy) — Bavaria NV, Bavaria Italia s.r.l. przeciwko Bayerischer Brauerbund eV**

(Sprawa C-343/07) <sup>(1)</sup>

*(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Ocena ważności — Dopuszczalność — Rozporządzenia (EWG) nr 2081/92 i (WE) nr 1347/2001 — Ważność — Nazwa rodzajowa — Współistnienie znaku towarowego i chronionego oznaczenia geograficznego)*

(2009/C 205/04)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Corte d'appello di Torino

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Bavaria NV, Bavaria Italia s.r.l.

Strona pozwana: Bayerischer Brauerbund eV

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte d'appello di Torino — Ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającego załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 208, s. 1) — W razie ważności, istnienie szkody wyrządzonej rejestracją chronionego oznaczenia geograficznego „Bayerisches Bier” w zakresie ważności i korzystania z wcześniejszych znaków towarowych zawierających słowo „Bavaria”

**Sentencja**

- 1) Badanie pierwszego pytania przedstawionego przez sąd krajowy nie wykazało żadnych okoliczności mogących wpłynąć na ważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1347/2001 z dnia 28 czerwca 2001 r. uzupełniającego załącznik do rozporządzenia Komisji (WE) nr 1107/96 w sprawie rejestracji oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia zgodnie z procedurą określoną w art. 17 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92.

2) Wykładni rozporządzenia nr 1347/2001 należy dokonywać w ten sposób, że nie ma ono wpływu na ważność i możliwość korzystania, o których mowa w jednej z sytuacji wskazanych w art. 13 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2081/92 z dnia 14 lipca 1992 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych, przez osoby trzecie z istniejących znaków towarowych, w których zawarte jest słowo „Bavaria”, zarejestrowanych w dobrej wierze przed datą złożenia wniosku o rejestrację chronionego oznaczenia geograficznego „Bayerisches Bier”, pod warunkiem że do tych znaków towarowych nie mają zastosowania podstawy nieważności lub wygaśnięcia, o których mowa w art. 3 ust. 1 lit. c) i g) oraz art. 12 ust. 2 lit. b) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

### Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lipca 2009 — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-369/07) (<sup>1</sup>)

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — Środki zmierzające do wykonania wyroku Trybunału — Artykuł 228 WE — Kary pieniężne — Grzywna — Ryczałt)*

(2009/C 205/05)

Język postępowania: grecki

#### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Righini, I. Hadjiyiannis et D. Triantafyllou, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: A. Samoni-Rantou et P. Mylonopoulos, agents, V. Christianos et P. Anestis, dikigoroj)

#### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak wykonania wyroku Trybunału z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie C-415/03 — Naruszenie art. 3 i 4 decyzji Komisji z dnia 11 grudnia 2002 r. 2003/372/WE w sprawie pomocy przyznanej przez Grecję Olympic Airways (Dz.U. L 132, s. 1) — Brak podjęcia środków w celu odzyskania pomocy niezgodnej z traktatem oraz pomocy przyznanej z naruszeniem prawa — Wniosek o nałożenie okresowej kary pieniężnej

#### Sentencja

1) Nie podejmując w dniu, w którym upłynął termin wyznaczony w uzasadnionej opinii, środków w zakresie wykonania wyroku z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie C 415/03 Komisja przeciwko Grecji, dotyczących zwrotu pomocy uznanej za nielegalną i niezgodną ze wspólnym rynkiem, na podstawie art. 3 decyzji Komisji

2003/372/WE z dnia 11 grudnia 2002 r. w sprawie pomocy przyznanej przez Grecję spółce Olympic Airways, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej decyzji oraz na mocy art. 228 ust. 1 WE.

2) Republika Grecka wpłaci Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „Dochody własne Wspólnot Europejskich”, okresową karę pieniężną w wysokości 16 000 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu środków niezbędnych do zastosowania się do ww. wyroku z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie Komisja przeciwko Grecji, począwszy od miesiąca po ogłoszeniu niniejszego wyroku, do czasu wykonania rzeczony wyrok z dnia 12 maja 2005 r.

3) Republika Grecka wpłaci Komisji Wspólnot Europejskich, na rachunek „Dochody własne Wspólnoty Europejskiej”, ryczałt w kwocie 2 milionów EUR.

4) Republika Grecka pokrywa koszty postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

### Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-397/07) (<sup>1</sup>)

*(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Podatki pośrednie od gromadzenia kapitału — Spółki kapitałowe — Dyrektywa 69/335/EWG — Artykuł 2 ust. 1 i 3, art. 4 ust. 1, i art. 7 — Podatek kapitałowy — Zwolnienie — Warunki — Przeniesienie rzeczywistego centrum zarządzania lub siedziby statutowej z jednego państwa członkowskiego do innego państwa członkowskiego — Podatek kapitałowy od kapitału przeznaczanego na cele działalności gospodarczej wykonywanej w państwie członkowskim przez oddziały lub stałe zakłady spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim)*

(2009/C 205/06)

Język postępowania: hiszpański

#### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Gippini Fournier i M. Afonso, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: B. Plaza Cruz i M. Muñoz Pérez, pełnomocnicy)

#### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału (Dz.U. L 249, s. 25 — Przeniesienie siedziby spółki — Uregulowanie krajowe przewidujące opodatkowanie przeniesienia siedziby o ile spółka nie podlegała podatkowi kapitałowemu w państwie członkowskim pochodzenia — Przesłanki stosowania obowiązkowych zwolnień

**Sentencja**

## 1) Królestwo Hiszpanii:

- uzależniając zwolnienie z podatku kapitałowego czynności, o których mowa w art. 7 ust. 1 lit. b) dyrektywy Rady 69/335/EWG z dnia 17 lipca 1969 r. dotyczącej podatków pośrednich od gromadzenia kapitału, w brzmieniu zmienionym dyrektywą Rady 73/79/EWG z dnia 9 kwietnia 1979 r., dyrektywą Rady 73/80/EWG z dnia 9 kwietnia 1973 r. oraz dyrektywą Rady 85/303/EWG z dnia 10 czerwca 1985 r., od warunków przewidzianych w art. 96 Disposición Adicional Segunda del texto Refundido de la Ley del Impuesto sobre Sociedades (drugiego przepisu dodatkowego tekstu ujednoliczonego ustawy o podatku od spółek), zatwierdzonego przez królewski dekret z mocą ustawy nr 4/2004 z dnia 5 marca 2004 r.,
  - opodatkowując podatkiem kapitałowym przeniesienie z innego państwa członkowskiego do Hiszpanii rzeczywistego centrum zarządzania lub siedziby statutowej spółek, które nie podlegały podobnemu podatkowi w państwie członkowskim pochodzenia, oraz
  - opodatkowując podatkiem kapitałowym kapitał przeznaczony do prowadzenia działalności gospodarczej na terytorium Hiszpanii przez oddziały lub stałe zakłady spółek z siedzibą w państwie członkowskim, które nie stosuje podobnego podatku,
- uchyliło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy dyrektywy 69/335, w brzmieniu nadanym jej dyrektywami 73/79, 73/80 i 85/303.

2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.

3) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 269 z 10.11.2007.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State — Niderlandy) — Exportslachterij J. Gosschalk & Zoon BV przeciwko Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit**

(Sprawa C-430/07) (<sup>1</sup>)

**(Decyzja 2000/764/WE — Badania na obecność i monitorowanie epidemiologiczne gąbczastej encefalopatii bydła — Rozporządzenie (WE) nr 2777/2000 — Środki wspierania rynku — Środki weterynaryjne — Wkład Wspólnoty do finansowania części kosztów testów — Dyrektywa 85/73/EWG — Uprawnienie państw członkowskich do finansowania części kosztów nieponoszonych przez Wspólnotę w drodze poboru opłat krajowych za inspekcje mięsa lub opłat na walkę z epizootiami)**

(2009/C 205/07)

Język postępowania: niderlandzki

**Sąd krajowy**

Raad van State

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Exportslachterij J. Gosschalk & Zoon BV

Strona pozwana: Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Nederlandse Raad van State — Wykładnia art. 1 ust. 3 decyzji Komisji 2000/764/WE z dnia 29 listopada 2000 r. w sprawie badania bydła na obecność gąbczastej encefalopatii bydła i zmieniającą decyzję 98/272/WE w sprawie pomiarów epidemiologicznych pasażowalnych encefalopatii gąbczastych (TSE) (Dz.U. L 305, s. 35), art. 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2777/2000 z dnia 18 grudnia 2000 r. przyjmujące wyjątkowe środki wsparcia dla rynku wołowiny (Dz.U. L 321, s. 47), art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 160, s. 103), rozporządzenia Rady (WE) nr 1254/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wołowiny i cielęciny (Dz.U. L 160, s. 21) oraz art. 5 ust. 4 zdanie ostatnie dyrektywy Rady 85/73/EWG dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania inspekcji i kontroli weterynaryjnych objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG (Dz.U. L 32, s. 14), zmienionej i skonsolidowanej dyrektywą 96/43/WE (Dz.U. L 162, s. 1) — Badania na obecność BSE — Zatwierdzone szybkie testy — Wyłączne finansowanie przez Wspólnotę lub obowiązkowe współfinansowanie przez państwa członkowskie z przeniesieniem kosztów na podmioty gospodarcze w drodze opłat — Wyrok w sprawie C 239/01 Niemcy przeciwko Komisji

**Sentencja**

- 1) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2777/2000 z dnia 18 grudnia 2000 r. przyjmującego nadzwyczajne środki wspierania rynku wołowiny i cielęciny, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 111/2001 z dnia 19 stycznia 2001 r. należy interpretować w ten sposób, że przepisem tym objęte są testy na obecność gąbczastej encefalopatii bydła wykonywane obowiązkowo w Niderlandach w maju i czerwcu 2001 r., na całym mięsie pochodzącym od bydła w wieku powyżej 30 miesięcy poddanego ubojowi do spożycia przez ludzi.
- 2) Artykuł 2 ust. 1 rozporządzenia nr 2777/2000, zmienionego rozporządzeniem 111/2001 należy interpretować w ten sposób, że zakaz wprowadzania do obrotu mięsa bydła w wieku powyżej 30 miesięcy, które nie uzyskało wyniku negatywnego w testach na obecność gąbczastej encefalopatii bydła, nałożony od dnia 1 stycznia 2001 r., stanowi środek weterynaryjny w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 1258/99 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, mieszczący się w ramach programów zwalczania i monitorowania gąbczastej encefalopatii bydła.

3) Artykuł 2 ust. 2 rozporządzenia nr 2777/2000, zmienionego rozporządzeniem 111/2001 oraz art. 4 i art. 5 ust. 4 akapit drugi dyrektywy Rady 85/73/EWG z dnia 29 stycznia 1985 r. w sprawie finansowania badania i kontroli sanitarnej zwierząt objętych dyrektywami 89/662/EWG, 90/425/EWG, 90/675/EWG i 91/496/EWG, zmienionej i skonsolidowanej dyrektywą Rady 96/43/WE z dnia 26 czerwca 1996 r. należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie temu, by państwa członkowskie pobierały opłaty krajowe mające na celu sfinansowanie kosztów testów na obecność gąbczastej encefalopatii bydła. Całkowita kwota opłat związanych z ubojem bydła przeznaczonego do spożycia przez ludzi powinna być ustalona z poszanowaniem zasad przyjętych w odniesieniu do opłat wspólnotowych, według których z jednej strony kwota ta nie może przekraczać poniesionych kosztów, które obejmują wynagrodzenia i koszty ubezpieczeń społecznych oraz koszty administracyjne związane z wykonywaniem takich testów, a z drugiej — bezpośredni lub pośredni zwrot takich opłat nie jest dozwolony.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 297 z 8.12.2007.

**Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Queen's Bench Division) — Zjednoczone Królestwo) — The Queen, S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Ltd, Hercules Inc. przeciwko Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs**

(Sprawa C-558/07) (<sup>1</sup>)

*(Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 — Chemikalia — Rejestracja, ocena, udzielanie zezwoleń i stosowanie ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) — Termin „monomery” — Ważność — Proporcjonalność — Równość traktowania)*

(2009/C 205/08)

Język postępowania: angielski

#### Sąd krajowy

High Court of Justice (Queen's Bench Division)

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: The Queen, S.P.C.M. SA, C.H. Erbslöh KG, Lake Chemicals and Minerals Ltd, Hercules Inc.

Strona pozwana: Secretary of State for the Environment, Food and Rural Affairs

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice, Queen's Bench Division — Wykładnia i

ważność art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz. U. L 396, s. 1) — Termin „monomery”

#### Sentencja

1) Termin „monomery” użyty w art. 6 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH), utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniającego dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE, dotyczy wyłącznie monomerów w postaci przereagowanej, zawartych w polimerach.

2) Analiza drugiego pytania nie ujawniła żadnej okoliczności mogącej wpłynąć na ważność art. 6 ust. 3 rozporządzenia nr 1907/2006.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 51 z 23.2.2008 r.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Har Vaessen Douane Service BV przeciwko Staatssecretaris van Financiën**

(Sprawa C-7/08) (<sup>1</sup>)

*(Zwolnienie z należności celnych przywózowych — Rozporządzenie (EWG) nr 918/83 — Artykuł 27 — Towary o niewielkiej wartości pojedynczej wysyłane w przesyłce łącznej — Przesyłki wysyłane bezpośrednio z państwa trzeciego do odbiorcy we Wspólnocie)*

(2009/C 205/09)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sąd krajowy

Hoge Raad der Nederlanden

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Har Vaessen Douane Service BV

Strona pozwana: Staatssecretaris van Financiën

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) — Wykładnia art. 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, zmienionego na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3357/91 (Dz.U. L 105, s. 1) — Przesyłki wysyłane bezpośrednio z kraju trzeciego do odbiorcy we Wspólnocie, z których każda przedstawia niewielką wartość, ale które wysyłane są w formie przesyłki łącznej o całkowitej wartości rzeczywistej przekraczającej przepisową wartość maksymalną

**Sentencja**

Przepis art. 27 rozporządzenia Rady (EWG) nr 918/83 z dnia 28 marca 1983 r. ustanawiającego wspólnotowy system zwolnień celnych, zmienionego na mocy rozporządzenia (EWG) nr 3357/91 z dnia 7 listopada 1991 r. nie sprzeciwia się objęciu zwolnieniem z należności celnych przywozowych przesyłek łącznych, obejmujących towary, których całkowita rzeczywista wartość przekracza pułap określony we wskazanym art. 27, ale z których każdy towar ujęty oddzielnie przedstawia niewielką wartość, pod warunkiem iż każda paczka wchodząca w skład przesyłki łącznej zaadresowana jest indywidualnie do odbiorcy znajdującego się we Wspólnocie Europejskiej. W tym względzie bez znaczenia jest okoliczność, iż kontrahent tychże odbiorców sam ma siedzibę we Wspólnocie Europejskiej, jeżeli towary przesyłane są do wskazanych odbiorców bezpośrednio z państwa trzeciego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de Primera Instancia e Instrucción no 5 de San Javier — Hiszpania) — Roda Golf & Beach Resort SL**

(Sprawa C-14/08) (<sup>1</sup>)

*(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Właściwość Trybunału — Pojęcie „spór” — Rozporządzenie (WE) nr 1348/2000 — Doręczanie dokumentów pozasądowych poza postępowaniem sądowym — Akt notarialny)*

(2009/C 205/10)

Język postępowania: hiszpański

**Sąd krajowy**

Juzgado de Primera Instancia e Instrucción n° 5de San Javier

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Roda Golf & Beach Resort SL

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de Primera Instancia e Instrucción de San Javier —

Wykładnia art. 16 rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 160, s. 37) — Doręczanie dokumentów wyłącznie pozasądowych między podmiotami prywatnymi przy użyciu zasobów rzeczowych i personelu sądów Unii Europejskiej poza jakimkolwiek postępowaniem sądowym

**Sentencja**

*Doręczenie poza postępowaniem sądowym aktu notarialnego — takiego jak ten stanowiący przedmiot postępowania przed sądem krajowym — jest objęte zakresem zastosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1348/2000 z dnia 29 maja 2000 r. w sprawie doręczania w państwach członkowskich sądowych i pozasądowych dokumentów w sprawach cywilnych i handlowych.*

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria — Hiszpania) — Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (FEIA) przeciwko Cul de Sac Espacio Creativo SL, Acierta Product & Position SA**

(Sprawa C-32/08) (<sup>1</sup>)

*(Rozporządzenie (WE) nr 6/2002 — Wzory wspólnotowe — Artykuły 14 i 88 — Właściciel wzoru wspólnotowego — Niezarejestrowany wzór — Wzór opracowany na zlecenie)*

(2009/C 205/11)

Język postępowania: hiszpański

**Sąd krajowy**

Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Fundación Española para la Innovación de la Artesanía (FEIA)

*Strona pozwana:* Cul de Sac Espacio Creativo SL, Acierta Product & Position SA

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Juzgado de lo Mercantil n° 1 de Alicante y n° 1 de Marca Comunitaria — Wykładnia art. 14 ust. 1 i 3 oraz art. 88 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych (Dz.U. L 3, s. 1) — Posiadacze praw — Prawo przysługujące pracodawcy lub twórcy będącemu pracownikiem — Pojęcia



**Sentencja**

- 1) Artykuł 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002 z dnia 12 grudnia 2001 r. w sprawie wzorów wspólnotowych nie stosuje się do wzorów wspólnotowych opracowanych na zlecenie.
- 2) W okolicznościach takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, art. 14 ust. 1 rozporządzenia nr 6/2002 należy interpretować w ten sposób, że prawo do wzoru wspólnotowego przysługuje twórcy, o ile nie zostało przezeń przeniesione na jego następcę prawnego w drodze umowy.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.04.2008 r.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — SCT Industri AB i likvidation przeciwko Alpenblume AB**

(Sprawa C-111/08) (<sup>1</sup>)

*(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Jurysdykcja i wykonywanie orzeczeń — Zakres stosowania — Upadłość)*

(2009/C 205/12)

Język postępowania: szwedzki

**Sąd krajowy**

Högsta domstolen (Szwecja)

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: SCT Industri AB i likvidation

Strona pozwana: Alpenblume AB

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Högsta domstolen — Wykładnia art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Orzeczenie wydane przez sąd państwa członkowskiego A stwierdzające brak uprawnień syndyka działającego w ramach postępowania upadłościowego prowadzonego w państwie członkowskim B do rozporządzenia majątkiem upadłej spółki położonym na terytorium państwa członkowskiego A — Powództwo rewindykacyjne wytoczone przez spółkę-nabywcę, mające na celu objęcie udziałów nabytych w ramach postępowania upadłościowego, lecz ponownie objętych przez spółkę-zbywcę na podstawie orzeczenia stwierdzającego nieważność nabycia

**Sentencja**

Wyjątek przewidziany w art. 1 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że ma

on zastosowanie do orzeczenia wydanego przez sąd państwa członkowskiego A, dotyczącego wpisania prawa własności udziałów w spółce mającej siedzibę w państwie członkowskim A i stwierdzającego nieważność sprzedaży tych udziałów, ze względu na to, że sąd państwa członkowskiego A nie uznaje uprawnień syndyka z państwa członkowskiego B w ramach postępowania upadłościowego przeprowadzonego i zakończonego w państwie członkowskim B.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 116 z 9.5.2008.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof — Niemcy) — Peter Rehder przeciwko Air Baltic Corporation**

(Sprawa C-204/08) (<sup>1</sup>)

*(Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie — Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 — Artykuł 5 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 1 lit. a) — Konwencja montrealaska — Artykuł 33 ust. 1 — Transport lotniczy — Roszczenia pasażerów wobec przedsiębiorstw lotniczych o odszkodowanie w przypadku odwołania lotu — Miejsce wykonania świadczenia — Jurysdykcja w przypadku transportu lotniczego pomiędzy dwoma państwami członkowskimi, dokonywanego przez przedsiębiorstwo lotnicze z siedzibą w trzecim państwie członkowskim)*

(2009/C 205/13)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Bundesgerichtshof

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Peter Rehder

Strona pozwana: Air Baltic Corporation

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesgerichtshof — Wykładnia art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001, L 12, s. 1) — Odszkodowanie na mocy art. 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 żądane przez pasażera mającego miejsce zamieszkania w państwie członkowskim od przewoźnika lotniczego z siedzibą w innym państwie członkowskim, z tytułu odwołania lotu pomiędzy tym pierwszym państwem członkowskim a trzecim państwem członkowskim — Jurysdykcja sądów państwa członkowskiego, w którym pasażer ma miejsce zamieszkania? — Określenie „miejsca w państwie członkowskim, w którym usługi zgodnie z umową były świadczone albo miały być świadczone”

**Sentencja**

Artykuł 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że w przypadku przewozu lotniczego osób pomiędzy państwami członkowskimi, dokonywanego na podstawie umowy zawartej z jednym przedsiębiorstwem lotniczym będącym rzeczywistym przewoźnikiem, sądem właściwym do rozpoznawania powództwa o odszkodowanie, opartego na powyższej umowie i na rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającym wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającym rozporządzenie (EWG) nr 295/91, jest, według wyboru powoda, sąd, w okręgu którego znajduje się miejsce odlotu, albo sąd, w okręgu którego znajduje się miejsce przylotu samolotu, uzgodnione w umowie.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-272/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2004/83/WE — Prawo azylu — Brak transpozycji dyrektywy w wyznaczonym terminie)**

(2009/C 205/14)

Język postępowania: hiszpański

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Condou-Durande i E. Adsera Ribera, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: B. Plaza Cruz, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w przepisany terminie przepisów niezbędnych dla dostosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości przyznawanej ochrony (Dz. U. 2004 L 304, s.12)

**Sentencja**

1) Nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy Rady 2004/83/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych norm dla kwalifikacji i statusu obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako uchodźców lub jako osoby, które z innych względów potrzebują międzynarodowej ochrony oraz zawartości

przyznawanej ochrony, Królestwo Hiszpanii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 38 tej dyrektywy

2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München — Niemcy) — Zino Davidoff SA przeciwko Bundesfinanzdirektion Südost**

(Sprawa C-302/08) (<sup>1</sup>)

**(Znaki towarowe — Rejestracja międzynarodowa — Protokół do porozumienia madryckiego — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 146 — Wywoływanie przez rejestrację międzynarodową i rejestrację wspólnotową identycznych skutków we Wspólnocie — Rozporządzenie (WE) nr 1383/2003 — Artykuł 5 ust. 4 — Towary podejrzane o naruszenie praw do znaku towarowego — Działania organów celnych — Właściciel wspólnotowego znaku towarowego — Prawo do domagania się podjęcia działań również w jednym lub kilku z państw członkowskich innych niż państwo, w którym został złożony wniosek — Rozszerzenie na uprawnionego z rejestracji międzynarodowej)**

(2009/C 205/15)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Finanzgericht München

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Zino Davidoff SA

Strona pozwana: Bundesfinanzdirektion Südost

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht München — Wykładnia art. 5 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzany o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196, s. 7) — Przewidziane jedynie dla właścicieli wspólnotowych znaków towarowych prawo do zwrócenia się z wnioskiem o podjęcie działań przez organy celne mające na celu, poza podjęciem działań przez organy celne państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek, podjęcie działań przez organy celne jednego lub kilku z pozostałych państw członkowskich — Rozszerzenie tego prawa na właścicieli znaków zarejestrowanych na poziomie międzynarodowym w rozumieniu art. 146 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego — Skutki prawne przystąpienia przez Wspólnotę Europejską do protokołu do Porozumienia madryckiego o międzynarodowej rejestracji znaków

**Sentencja**

Artykuł 5 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzanym o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa, w związku z art. 146 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 1992/2003 z dnia 27 października 2003 r., należy interpretować w ten sposób, że pozwala on uprawnionemu z międzynarodowej rejestracji znaku towarowego domagać się, na równi z właścicielem wspólnotowego znaku towarowego, podjęcia działań przez organy celne również w jednym lub kilku z państw członkowskich innych niż państwo, w którym złożył on wniosek.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

**Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 25 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Austrii**

(Sprawa C-356/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swoboda świadczenia usług — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy krajowe wprowadzające obowiązek otwarcia przez lekarzy prowadzących działalność w Landzie Górna Austria rachunku bankowego w określonym banku)**

(2009/C 205/16)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: E. Traversa, pełnomocnik i A. Böhlke, Rechtsanwält)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciel: C. Pesendorfer, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43, 49 i 56 WE — Przepisy krajowe nakładające na lekarzy prowadzących działalność na terenie Landu Górnej Austrii obowiązek założenia konta bankowego w banku Oberösterreichische Landesbank

**Sentencja**

1) Wprowadzając obowiązek otwarcia przez każdego lekarza podejmującego działalność w Landzie Górna Austria rachunku bankowego w Oberösterreichische Landesbank w Linz, na który powinno być wpłacane wynagrodzenie otrzymywane od kas chorych za świadczenia rzeczowe w ramach wykonywania przez lekarzy działalności zawodowej, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 43 WE

2) Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione — Włochy) — EGN BV — Filiale Italiana przeciwko Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2**

(Sprawa C-377/08) (<sup>1</sup>)

**(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 3 lit. a) — Dopuszczalność odliczenia i zwrotu naliczonego podatku VAT — Usługi telekomunikacyjne — Świadczenie usług na rzecz usługobiorcy mającego siedzibę w innym państwie członkowskim — Artykuł 9 ust. 2 lit. e) — Określenie miejsca świadczenia usług)**

(2009/C 205/17)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Corte suprema di cassazione

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: EGN BV — Filiale Italiana

Strona pozwana: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Roma 2

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Corte suprema di cassazione — Wykładnia art. 9 ust. 2 lit. e) i art. 17 ust. 3 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Świadczenie transgranicznych usług telekomunikacyjnych — Prawo podmiotu świadczącego takie usługi do odliczenia zapłaconego podatku naliczonego, tak jak w systemie krajowym

**Sentencja**

Wykładnia art. 17 ust. 3 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., należy dokonywać w ten sposób, że usługodawca usług telekomunikacyjnych, taki jak w sprawie przed sądem krajowym, który ma siedzibę na terytorium państwa członkowskiego, ma na podstawie tego przepisu prawo do odliczenia lub uzyskania zwrotu,

w tym państwie członkowskim, naliczonego podatku VAT w związku z usługami telekomunikacyjnymi, które były świadczone przedsiębiorstwu z siedzibą w innym państwie członkowskim, jeżeli taki usługodawca miałby takie prawo gdyby omawiane usługi były świadczone na terytorium tego pierwszego państwa członkowskiego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Greckiej**

(Sprawa C-465/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Prawo przedsiębiorczości — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)**

(2009/C 205/18)

Język postępowania: grecki

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: M. Karanasou Apostolopoulou i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (Przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. U. L 255 s. 22), na mocy której utraciła ważność dyrektywa 89/49/EWG (Dz. U. L 19 s. 16)

**Sentencja**

1) Nie ustanawiając w przewidzianym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 327 z 20.12.2008 r.

**Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**

(Sprawa C-469/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)**

(2009/C 205/19)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Niewydanie lub nieprzekazanie w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22)

**Sentencja**

1) Nie ustanawiając w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu zastosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 30 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Belgii**

(Sprawa C-490/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/68/WE — Reasekuracja — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2009/C 205/20)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: N. Yerrell, pełnomocnik)

Strona pozwana: Królestwo Belgii (przedstawiciel: D. Haven, pełnomocnik)

### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE (Dz.U. L 323, s. 1) lub niepoinformowanie o takich przepisach

### Sentencja

1) Nieprzyjmując w przewidzianym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do dostosowania się do dyrektywy 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji oraz zmieniającej dyrektywy Rady 73/239/EWG, 92/49/EWG, a także dyrektywy 98/78/WE i 2002/83/WE, Królestwo Belgii uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy tej dyrektywy.

2) Królestwo Belgii zostaje obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 6 z 10.1.2009.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-556/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w przewidzianym terminie)**

(2009/C 205/21)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: H. Støvlbæk i A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Przedstawiciel: H. Walker, pełnomocnik)

### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak ustanowienia, w przewidzianym terminie, przepisów niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz. U. L 255, s 22)

### Sentencja

- 1) Nie ustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych dla zastosowania się do dyrektywy 2005/36 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 63 tej dyrektywy.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 44 z 21.02.2009 r.

**Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej**

(Sprawa C-557/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/35/WE — Zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa — Brak transpozycji)**

(2009/C 205/22)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Lozano Palacios i A.A. Gilly, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciel: H. Walker, pełnomocnik)

### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie przepisów niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/35/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa

### Sentencja

- 1) Nieustanawiając przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do celu zastosowania się do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2005/35/WE z dnia 7 września 2005 r. w sprawie zanieczyszczenia pochodzącego ze statków oraz wprowadzenia sankcji w przypadku naruszenia prawa Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom, które na niej ciążą na mocy tej dyrektywy.

- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 44 z 21.2.2009

**Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 2 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Wielkiemu Księstwu Luksemburga**

(Sprawa C-567/08) (<sup>1</sup>)

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2005/36/WE — Uznawanie kwalifikacji zawodowych — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie)**

(2009/C 205/23)

Język postępowania: francuski

#### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: H. Støvlbæk i V. Peere, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga (przedstawiciel: C. Schiltz, pełnomocnik)

#### Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Brak przyjęcia w wyznaczonym terminie wszelkich środków niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych (Dz.U. L 255, s. 22), a w każdym razie powiadomienia o ich przyjęciu

#### Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych w celu dostosowania się do dyrektywy 2005/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 września 2005 r. w sprawie uznawania kwalifikacji zawodowych Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciąży na mocy tej dyrektywy.
- 2) Wielkie Księstwo Luksemburga zostaje obciążone kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 44 z 21.2.2009.

**Postanowienie Trybunału (piąta izba) z dnia 4 czerwca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Beroep te Brussel oraz Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge — Belgia) — Państwo belgijskie przeciwko KBC Bank SA**

(Sprawy połączone C-439/07 i C-499/07) (<sup>1</sup>)

**(Artykuł 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu — Artykuły 43 WE i 56 WE — Dyrektywa 90/435/EWG — Artykuł 4 ust. 1 — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania podzielonego zysku — Odliczenie wartości pobranych dywidend od podstawy opodatkowania spółki dominującej jedynie w zakresie, w jakim spółka ta osiągnęła zysk podlegający opodatkowaniu)**

(2009/C 205/24)

Język postępowania: niderlandzki

#### Sądy krajowe

Hof van Beroep te Brussel oraz Rechtbank van Eerste Aanleg te Brugge

#### Strony w postępowaniach przed sądami krajowymi

Strona skarżąca: Państwo belgijskie (C-439/07), Beleggen, Risicokapitaal, Beheer NV (C-499/07)

Strona pozwana: KBC Bank NV (C-439/07), Państwo belgijskie (C-499/07)

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hof van Beroep te Brussel — Wykładnia art. 43 WE i 56 WE oraz art. 4 ust. 1 tiret pierwsze oraz art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich (Dz.U. L 225, s. 6) — Przepisy krajowe mające na celu zniesienie podwójnego opodatkowania podzielonego zysku — System odliczania przychodu podlegającego ostatecznie opodatkowaniu

#### Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy Rady 90/435/EWG z dnia 23 lipca 1990 r. w sprawie wspólnego systemu opodatkowania stosowanego w przypadku spółek dominujących i spółek zależnych różnych państw członkowskich należy interpretować w ten sposób, iż niezgodne z nim są przepisy państwa członkowskiego, które w celu zwolnienia dywidend otrzymywanych przez spółkę dominującą mającą siedzibę w tym państwie od spółki zależnej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim stanowią, iż wskazane dywidendy podlegają włączeniu do podstawy opodatkowania spółki dominującej, aby następnie zostać odliczone od tej podstawy do wysokości 95 % w zakresie, w jakim po odliczeniu innych zwolnionych zysków w danym okresie rozliczeniowym istnieje dodatnie saldo zysków, i które skutkują tym, że:

— spółka dominująca podlega opodatkowaniu w późniejszym okresie rozliczeniowym z tytułu otrzymanego zysku podzielonego w sytuacji, gdy w danym okresie rozliczeniowym, w którym nastąpił wskazany podział zysku, nie uzyskała ona zysku podlegającego opodatkowaniu albo gdy uzyskała ona zysk podlegający opodatkowaniu w niewystarczającej wysokości,

lub że:

— straty poniesione w tym okresie rozliczeniowym ulegają potrąceniu z zyskiem podzielonym i nie mogą zostać przeniesione na późniejszy okres rozliczeniowy do wartości zysku podzielonego.

- 2) Artykuł 4 ust. 1 tiret pierwsze w związku z art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435 należy interpretować w ten sposób, iż nie wynika z niego obowiązek państw członkowskich, by koniecznie zezwolić na odliczenie w całości zysków podzielonych, które zostały wypłacone na rzecz spółki dominującej z siedzibą w tym państwie przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, od zysków osiągniętych przez spółkę dominującą w danym okresie rozliczeniowym, ani obowiązek zezwolenia na przeniesienie wynikającej stąd straty na następny rok podatkowy. Do państw członkowskich należy ustalenie, zasad, według których zostanie osiągnięty skutek określony w art. 4 ust. 1 tiret pierwszej wskazanej dyrektywy, przy uwzględnieniu zarówno potrzeb ich wewnętrznego porządku prawnego, jak i możliwości przewidzianej w art. 4 ust. 2 dyrektywy 90/435.

Tym niemniej, w wypadku, gdy państwo członkowskie wybrało system zwolnienia przewidziany w art. 4 ust. 1 tiret pierwsze dyrektywy 90/435 oraz gdy przepisy wskazanego państwa członkowskiego zezwalają, co do zasady, na przeniesienie strat na kolejne lata podatkowe, niezgodne ze wskazanym przepisem byłyby przepisy krajowe, których skutkiem byłoby ograniczenie strat spółki dominującej mogących podlegać przeniesieniu aż do wysokości otrzymanych dywidend.

- 3) W wypadku gdy przepisy krajowe przewidują zastosowanie rozwiązań pochodzących z prawa wspólnotowego także do sytuacji czysto wewnętrznych, ustalenie dokładnego znaczenia takiego odesłania do prawa wspólnotowego należy wyłącznie do sądu krajowego, w ramach przewidzianego przez art. 234 WE podziału funkcji orzeczniczych pomiędzy sądy krajowe a Trybunał, zaś uwzględnienie ograniczeń, jakie ustawodawca krajowy mógł nałożyć na zastosowanie tego prawa do sytuacji czysto wewnętrznych, należy do prawa danego państwa członkowskiego, a zatem, w konsekwencji, do wyłącznej kompetencji jego sądów.
- 4) W wypadku gdy na mocy przepisów krajowych danego państwa członkowskiego dywidendy pochodzące ze spółki mającej siedzibę w państwie trzecim traktowane są w sposób mniej korzystny w porównaniu z dywidendami pochodzącymi od spółki mającej siedzibę w tym państwie członkowskim, obowiązkiem sądu krajowego jest zbadanie, czy znajduje zastosowanie art. 56 WE z uwzględnieniem przedmiotu regulacji przepisów krajowych oraz stanu faktycznego w rozpatrywanej sprawie, a w odpowiednim wypadku ustalenie, czy wskazane odmienne traktowanie jest niezgodne z przepisem tego artykułu.
- 5) Przepisy państwa członkowskiego, które przewidują, iż spółka dominująca z siedzibą w jednym państwie członkowskim, która

uzyskuje zysk rozdzielany przez jej spółkę zależną z siedzibą w innym państwie członkowskim, może odliczyć ten zysk od swojego przychodu podlegającego opodatkowaniu tylko do wysokości zysku osiągniętego w okresie rozliczeniowym, w którym zysk został rozdzielony, podczas gdy ten ostatni może zostać w całości zwolniony z opodatkowania w wypadku, gdyby spółka ta ustanowiła stały zakład w tym drugim państwie członkowskim, pod warunkiem, że zysk pochodzący od podmiotu ustanowionego w innym państwie członkowskim nie jest traktowany w sposób dyskryminujący w porównaniu do tego, w jaki traktowany jest zysk pochodzący z porównywalnych krajowych podmiotów, są zgodne z art. 43 WE.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 315 z 22.12.2007 oraz Dz.U. C 22 z 26.1.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 26 marca 2009 r. — Efkon AG przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-146/08) (<sup>1</sup>)

**(Odwołanie — Dyrektywa 2004/52/WE — Interoperacyjność elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie — Odwołanie oczywiście niedopuszczalne lub oczywiście bezzasadne)**

(2009/C 205/25)

Język postępowania: niemiecki

#### Strony

Wnoszący odwołanie: Efkon AG (przedstawiciel: M. Novak, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski (przedstawiciele: U. Rösslein i A. Neergaard, pełnomocnicy), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i E. Karlsson, pełnomocnicy), Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: N. Yerrell i G. Braun, pełnomocnicy),

#### Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 22 stycznia 2008 r. w sprawie T-298/04 Efkon przeciwko Parlamentowi i Radzie, w którym Sąd odrzucił jako niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności dyrektywy 2004/52/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie interoperacyjności elektronicznych systemów opłat drogowych we Wspólnocie (Dz.U. L 166, s. 124) — Wymóg, aby zaskarżony akt dotyczył zainteresowanego indywidualnie — Prawo do przedstawienia stanowiska w postępowaniu sądowym — Czas trwania postępowania przed Sądem

**Sentencja**

- 1) *Odwołanie zostaje odrzucone*
- 2) *Efkon AG zostaje obciążony kosztami postępowania*

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 171 z 5.7.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 25 marca 2009 r. —  
Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis przeciwko  
Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-159/08 P) (<sup>1</sup>)

*(Odwołanie — Nadużycie pozycji dominującej — Zarzut nadmiernych opłat stosowanych przez podmiot zarządzający międzynarodowym portem lotniczym w Atenach — Oddalenie skargi — Brak interesu wspólnotowego)*

(2009/C 205/26)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis (przedstawiciel: adwokat B. Lombart)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: T. Christoforou, V. Di Bucci i F. Ronkes Agerbeek, pełnomocnicy)

**Przedmiot**

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 16 stycznia 2008 r. w sprawie T-306/05 Isabella Scippacercola i Ioannis Terezakis przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 2 maja 2005 r. o umorzeniu postępowania w sprawie skargi do Komisji wniesionej przez wnoszących odwołanie, dotyczącej zarzucanego nadużycia pozycji dominującej przez międzynarodowy port lotniczy Ateny — Spata (Grecja), który nakłada na użytkowników nadmierne opłaty

**Sentencja**

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Isabella Scippacercola, Ioannis Terezakis zostają obciążeni kosztami postępowania.*

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 171 z 5.7.2008 r.

**Postanowienie Trybunału z dnia 19 maja 2009 r. —  
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym  
złożony przez Amtsgericht Büdingen — Niemcy) —  
postępowanie karne przeciwko Guido Weberowi**

(Sprawa C-166/08) (<sup>1</sup>)

*(Artykuł 104 § 3 regulaminu — Dyrektywa 89/397/EWG —  
Urzędowa kontrola środków spożywczych — Prawo  
podmiotów podlegających kontroli do drugiej ekspertyzy —  
Pojęcie podmiotu podlegającego kontroli)*

(2009/C 205/27)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Amtsgericht Büdingen

**Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym**

Guido Weber

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Amtsgericht Büdingen — Wykładnia art. 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych (Dz.U. L 186, s. 23) — Prawo podmiotów podlegających kontroli do drugiej ekspertyzy w ramach urzędowej kontroli środków spożywczych — Uznanie za „podmiot podlegający kontroli” dystrybutora ponoszącego odpowiedzialność karną lub administracyjną za stan i etykietowanie środka spożywczego

**Sentencja**

Artykuł 7 ust. 1 zdanie drugie dyrektywy 89/397/EWG z dnia 14 czerwca 1989 r. w sprawie urzędowej kontroli środków spożywczych należy interpretować w ten sposób, że za „podmiot podlegający kontroli” w rozumieniu tego przepisu powinna zostać uznana spółka, która dokonała importu, a następnie wprowadziła do obrotu produkt spożywczy, i której członek zarządu może na podstawie analizy próbek tego produktu pobranych w sklepie prowadzącym sprzedaż detaliczną zostać pociągnięty do odpowiedzialności za stan i etykietowanie tego produktu w postępowaniu administracyjnym lub karnym.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 183 z 19.7.2008.



**Postanowienie Trybunału z dnia 5 maja 2009 r. — WWF-UH przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-355/08 P) <sup>(1)</sup>

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 — Konsultacje z regionalnymi komitetami doradczymi w sprawie warunków regulujących dostęp do wód i zasobów oraz zrównoważonej działalności połowowej — Rozporządzenie (WE) nr 41/2007 — Ustalanie wielkości ogólnie dopuszczalnego połowu dorsza na rok 2007 — Członkowie regionalnego komitetu doradczego, którzy wyrazili mniejszościowe zdanie odrębne w sprawozdaniu wspomnianego komitetu w zakresie wielkości ogólnie dopuszczalnych połowów — Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 41/2007 wniesiona przez członka komitetu, który wyraził mniejszościowe zdanie odrębne — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2009/C 205/28)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: WWF-UH (przedstawiciele: P. Sands i J. Simor, Barristers oraz R. Stein, Solicitor)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i A. De Gregorio Merino, pełnomocnicy) i Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: P. Oliver, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) z dnia 2 czerwca 2008 r. w sprawie T-91/07 WWF-UK przeciwko Radzie, w którym Sąd Pierwszej Instancji uznał za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 41/2007 z dnia 21 grudnia 2006 r. ustalającego wielkości dopuszczalnych połowów na 2007 r. i związane z nimi warunki dla pewnych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe (Dz.U. L 15, str. 1), w części, w jakiej ustala „wielkość ogólnie dopuszczalnych połowów” (TAC) dorsza na rok 2007 w strefach objętych rozporządzeniem Rady (WE) nr 423/2004 (Dz.U. L 70, str. 8) — Wymóg, aby zaskarżone rozporządzenie dotyczyło danego podmiotu indywidualnie

**Sentencja**

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *WWF UK Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Komisja Wspólnot Europejskich pokrywa własne koszty.*

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 260 z 11.10.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 5 maja 2009 r. — Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O’Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i Królestwu Hiszpanii**

(Sprawa C-372/08 P) <sup>(1)</sup>

(Odwołanie — Rozporządzenie (WE) nr 147/2007 — Zmniejszenie kwot makreli przyznanych Irlandii na lata 2007-2012 — Skarga o stwierdzenie nieważności rozporządzenia nr 147/2007 wniesiona przez grupę irlandzkich rybaków złożoną z 20 spośród 23 rybaków posiadających zezwolenia na połowy flotą pelagiczną wykorzystującą schładzaną wodę morską — Niedopuszczalność — Odwołanie oczywiście bezzasadne)

(2009/C 205/29)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Wnoszący odwołanie: Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O’Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Conneely, Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd, Colmcille Fishing Ltd (przedstawiciele: G. Hogan SC, N. Travers, BL, T. O’Sullivan, BL, D. Barry, Solicitor)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: K. Banks, pełnomocnik) i Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, pełnomocnik)

**Przedmiot**

Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) z dnia 2 czerwca 2008 r. w sprawie T-172/07 Atlantic Dawn i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd Pierwszej Instancji uznał za niedopuszczalną skargę o stwierdzenie nieważności rozporządzenia Komisji (WE) nr 147/2007 z dnia 15 lutego 2007 r. dostosowującego określone kwoty połowowe od 2007 r. do 2012 r. na mocy art. 23 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa — Wymóg, aby zaskarżony akt dotyczył danego podmiotu bezpośrednio

**Sentencja**

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) *Atlantic Dawn Ltd, Antarctic Fishing Co. Ltd, Atlantean Ltd, Killybegs Fishing Enterprises Ltd, Doyle Fishing Co. Ltd, Western Seaboard Fishing Co. Ltd, O'Shea Fishing Co. Ltd, Aine Fishing Co. Ltd, Brendelen Ltd, Cavankee Fishing Co. Ltd, Ocean Trawlers Ltd, Eileen Oglesby, Noel McGing, Mullglen Ltd, Bradan Fishing Co. Ltd, Larry Murphy, Pauric Connely i Thomas Flaherty, Carmarose Trawling Co. Ltd oraz Colmcille Fishing Ltd* pokrywają własne koszty.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

**Postanowienie Trybunału z dnia 3 kwietnia 2009 r. — VDH Projektentwicklung GmbH, Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-387/08 P) (<sup>1</sup>)

(*Odwołanie — Skarga na bezczynność — Dyrektywa 89/665/EWG — Niewdrożenie przez Komisję mechanizmu korygującego przewidzianego w art. 3 ust. 2 — Osoby fizyczne i prawne — Bezpośrednie oddziaływanie aktu — Niedopuszczalność*)

(2009/C 205/30)

Język postępowania: niemiecki

#### Strony

Wnoszący odwołanie: VDH Projektentwicklung GmbH, Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH (przedstawiciel: C. Antweiler, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólno Europejskich

#### Przedmiot

Odwołanie wniesione od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (druga izba) z dnia 25 czerwca 2008 r. w sprawie T-185/08 VDH Projektentwicklung i Edeka Rhein-Ruhr przeciwko Komisji, w którym Sąd odrzucił jako oczywiście niedopuszczalną skargę na bezczynność, mającą na celu stwierdzenie bezczynności Komisji, z uwagi na to, iż w odniesieniu do umowy koncesyjnej na roboty budowlane a także zawarcia umowy o roboty budowlane nie wdrożyła ona bezzwłocznie mechanizmu korygującego przewidzianego w art. 3 dyrektywy 89/665/EWG i nie skierowała do Republiki Federalnej Niemiec zawiadomienia zgodnie z art. 3 ust. 2 teże dyrektywy — Skarga na bezczynność osób fizycznych i prawnych — Wymóg, aby akt, w odniesieniu do którego zarzuca się bezczynność danej instytucji dotyczył skarżącego bezpośrednio

#### Sentencja

1) *Odwołanie zostaje oddalone.*

2) VDH Projektentwicklung GmbH i Edeka Handelsgesellschaft Rhein-Ruhr mbH ponoszą koszty własne.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 141 z 20.6.2009.

**Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 24 kwietnia 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Monomeles Protodikeio Athinon — Grecja) — Archontia Koukou przeciwko Elliniko Dimosio**

(Sprawa C-519/08) (<sup>1</sup>)

(*Artykuł 104 §3 akapit pierwszy regulaminu Trybunału Sprawiedliwości — Polityka społeczna — Dyrektywa 1999/70/WE — Klauzule 5 i 8 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony — Umowy o pracę na czas określony w sektorze publicznym — Kolejne umowy o pracę na czas określony — Obniżenie ogólnego poziomu ochrony pracowników — Środki mające na celu zapobieżenie nadużyciom — Sankcje — Całkowity zakaz przekształcania umów o pracę na czas określony w umowy o pracę na czas nieokreślony w ramach sektora publicznego — Skutki nienależytej transpozycji dyrektywy — Wykładnia zgodna*)

(2009/C 205/31)

Język postępowania: grecki

#### Sąd krajowy

Monomeles Protodikeio Athinon

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Archontia Koukou

Strona pozwana: Elliniko Dimosio

#### Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Monomeles Prodikeio Athinon — Wykładnia klauzuli 5 i 3 załącznika do dyrektywy Rady 1990/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz. U. L 175, s 43) — Obiektywne powody, uzasadniające nieograniczone odnawianie umów o pracę na czas określony — Nałożony przez przepisy krajowe, obowiązek zawierania takich umów — Zakaz ustanawiania przepisów, mających na celu transpozycję porozumienia, które powodowałyby obniżenie poziomu ochrony pracowników — Pojęcie obniżenia

**Sentencja**

- 1) Klauzulę 5 pkt 1 lit. a) Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego w dniu 18 marca 1999r., które stanowi załącznik do dyrektywy Rady 1990/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotyczącej Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie zawieraniu kolejnych umów o pracę na czas określony, dla którego jedynym uzasadnieniem jest okoliczność, że odbywa się to na podstawie przepisów ustawodawczych lub ogólnych przepisów wykonawczych państwa członkowskiego. Pojęcie „obiektywnych powodów” w rozumieniu rzeczony klauzuli wymaga aby zawarcie tego szczególnego rodzaju stosunków pracy, w takim kształcie w jakim stanowią przepisy krajowe było uzasadnione istnieniem konkretnych okoliczności związanych, w szczególności z działalnością, o którą chodzi i z warunkami jej wykonywania.
- 2) Klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przepisów krajowych takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym i które, tytułem środków mających zapobiegać nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony, ustanawiają obowiązek przestrzegania limitu odnoszącego się do maksymalnego czasu trwania tych umów, przewidując jednocześnie wyjątki od tego ograniczenia dotyczące określonych kategorii pracowników, jeśli pracownicy ci mogą korzystać z przynajmniej jednego z wymienionych w rzeczony klauzuli środków mających zapobiec nadużywaniu kolejnych umów o pracę na czas określony.
- 3) Klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przepisów krajowych takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym i które, tytułem środków zaradczych w przedmiocie kolejnych umów o pracę na czas określony, ustanawiają obowiązek zapłaty wynagrodzenia i odszkodowania a także sankcje karne i dyscyplinarne, jeśli warunki stosowania i rzeczywiste wprowadzenie w życie mających znaczenie przepisów prawa wewnętrznego są odpowiednie dla zapewnienia karalności nadużywania przez administrację publiczną kolejnych umów o pracę na czas określony, która to kwestia podlega zbadaniu przez sąd krajowy.
- 4) Klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że, w sytuacji gdy wewnętrzny porządek prawny państwa członkowskiego nie przewiduje w ramach sektora publicznego innych skutecznych środków mających zapobiegać i ewentualnie prowadzić do karalności nadużywania kolejnych umów o pracę na czas określony, która to kwestia podlega zbadaniu przez sąd krajowy, stoi ona na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, jeśli nie stosuje się ich *ratione temporis* do kolejnych umów o pracę na czas określony, które zostały zawarte lub odnowione po upływie terminu transpozycji dyrektywy 1999/70 lecz utraciły ważność w dniu wejścia w życie tych przepisów lub w jakimkolwiek momencie w trakcie trzech miesięcy poprzedzających ten dzień.
- 5) W takich okolicznościach jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym, klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że, w sytuacji gdy wewnętrzny porządek prawny państwa członkowskiego przewiduje w ramach sektora publicznego inne skuteczne środki mające zapobiegać i ewentualnie prowadzić do karalności nadużywania kolejnych umów o pracę na czas określony w rozumieniu tegoż pkt 1, nie stoi ona na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego, które, wyłącznie w ramach sektora publicznego, całkowicie zakazują przekształcania w umowę o pracę na czas nieokreślony kolejnych umów o pracę na czas określony, które mając na celu zaspokojenie zwyczajnych i trwałych potrzeb pracodawcy powinny być uważane za nadużycie. Do sądu krajowego należy ocena w jakim stopniu warunki stosowania i rzeczywiste wprowadzenie w życie mających znaczenie przepisów prawa wewnętrznego są odpowiednie dla celów zapobiegania i ewentualnie zapewnienia karalności nadużywania przez administrację publiczną kolejnych umów o pracę na czas określony.
- 6) Klauzulę 5 pkt 1 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że co do zasady nie stoi ona na przeszkodzie temu aby spory związane z nadużywaniem umów o pracę na czas określony w sektorze publicznym wchodziły w zakres wyłącznej właściwości sądów administracyjnych. Do sądu krajowego należy jednak zbadanie czy zagwarantowane zostało prawo do skutecznej ochrony sądowej przy poszanowaniu zasad skuteczności i równoważności.
- 7) Klauzulę 8 pkt 3 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie przyjęciu przepisów krajowych takich jak te, których dotyczy postępowanie przed sądem krajowym i które, dla celów stwierdzenia nadużycia umów o pracę na czas określony ustanawiają dodatkowe przesłanki w porównaniu z tymi, które ustanawiały uprzednio obowiązujące przepisy prawa wewnętrznego takie jak w szczególności art. 8 ust. 3 ustawy 2112/1920, dotyczący obowiązkowego rozwiązania umowy o pracę pracowników z sektora prywatnego, jeśli przesłanki te odnoszą się do ograniczonego kręgu pracowników, którzy zawarli umowy o pracę na czas określony lub na rzecz których przyjęto środki mające na celu zapobieganie nadużywaniu umów o pracę na czas określony w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 rzeczony Porozumienia ramowego, która to kwestia podlega zbadaniu przez sąd krajowy.
- 8) Do sądu krajowego należy dokonanie w największym możliwym stopniu takiej wykładni prawa wewnętrznego, która będzie zgodna z klauzulą 5, pkt 1 i klauzulą 8 pkt 3 Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony i ustalenie w tych ramach czy przepis prawa wewnętrznego taki jak art. 8 ust. 3 ustawy 2112/1920 powinien znaleźć zastosowanie w postępowaniu przed sądem krajowym zamiast pewnych innych przepisów tego prawa.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 44 z 21.02.2009.

**Odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 21 maja 2008 r. w sprawie T-18/07 Hans Kronberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu, wniesione w dniu 1 sierpnia 2008 r. przez Dr. Hansa Kronbergera**

**(Sprawa C-349/08 P)**

(2009/C 205/32)

*Język postępowania: niemiecki*

#### **Strony**

*Wnoszący odwołanie:* Dr. Hans Kronberger (przedstawiciel: W. Weh, Rechtsanwalt)

*Druga strona postępowania:* Parlament Europejski

W dniu 1 sierpnia 2008 r. Dr. Hans Kronberger wniósł do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich odwołanie od postanowienia Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 21 maja 2008 r. w sprawie T-18/07 Hans Kronberger przeciwko Parlamentowi Europejskiemu. Przedstawicielem wnoszącego odwołanie jest Rechtsanwalt Dr. Wilfried Ludwig Weh, Wolfeggstraße 1, AT-6900 Bregenz.

Postanowieniem z dnia 19 maja 2009 r. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich (ósma izba) oddalił odwołanie i orzekł, że wnoszący odwołanie ponosi własne koszty.

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 8 czerwca 2009 r. przez ArcelorMittal Luxembourg SA**

**(Sprawa C-201/09 P)**

(2009/C 205/33)

*Język postępowania: francuski*

#### **Strony**

*Wnosząca odwołanie:* ArcelorMittal Luxembourg SA, dawniej Arcelor Luxembourg SA (przedstawiciel: A. Vandencastele, adwokat)

*Druga strona postępowania:* Komisja Wspólnot Europejskich, ArcelorMittal Belval & Differdange, dawniej Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, dawniej Arcelor International SA

#### **Żądania wnoszącej odwołanie**

— uchylenie wyroku Sądu w sprawie T-405/06 w zakresie, w jakim Sąd utrzymał w nim w mocy w stosunku do ArcelorMittal Luxembourg SA decyzję Komisji C (2006) 5342 z dnia 8 listopada 2006 r. dotyczącą postępowania na podstawie art. 65 EWWiS w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek (sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe);

— obciążenie drugiej strony postępowania odwoławczego kosztami niniejszego postępowania oraz postępowania przed Sądem.

#### **Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie swych żądań wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

W ramach zarzutu pierwszego, który obejmuje dwie części, wnosząca odwołanie podnosi po pierwsze, że Sąd naruszył art. 97 EWWiS oraz dopuścił się nadużycia władzy, ponieważ zastosował art. 65 EWWiS po wygaśnięciu w dniu 23 lipca 2002 r. traktatu EWWiS. Tymczasem spoczywający na instytucjach obowiązek zapewnienia spójnej wykładni różnych traktatów nie może w żadnym razie uzasadniać utrzymania w ramach wspólnotowego porządku prawnego przepisów traktatu, który wygasł.

Po drugie w ramach drugiej części tego samego zarzutu wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył rozporządzenie nr 1/2003 (<sup>1</sup>) i dopuścił się nadużycia władzy, jako że oparł uprawnienie Komisji do wydania decyzji na podstawie art. 65 EWWiS na rozporządzeniu, które przyznaje jej wyłącznie uprawnienia w zakresie wprowadzenia w życie art. 81 i 82 WE. Rzeczone rozporządzenie, które zostało wydane po wygaśnięciu traktatu EWWiS na podstawie samego tylko traktatu WE, nie może bowiem przyznawać Komisji żadnego uprawnienia pozwalającego na ukaranie naruszenia art. 65 EWWiS, bez jednoczesnego naruszenia traktatu EWWiS oraz zasad dotyczących hierarchii norm.

W ramach zarzutu drugiego, który obejmuje trzy części, wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył zasadę indywidualizacji kar i sankcji, orzecznictwo Trybunału dotyczące przypisania odpowiedzialności, powagę rzeczy osądzonej oraz zasadę hierarchii norm, jako że uznał, iż Komisja ma prawo przypisać danej spółce odpowiedzialność za praktykę antykonkurencyjną innej spółki należącej do grupy, mimo że pierwsza ze spółek nie brała udziału w tejże praktyce. Ani fakt, iż różne spółki należące do tej samej grupy, o których mowa, stanowią jednolitą jednostkę gospodarczą, ani fakt, iż spółka dominująca sprawuje pełną kontrolę nad swoją spółką zależną będącą sprawcą zachowania o znamionach naruszenia, ani nawet decydujący wpływ wywierany przez spółkę dominującą na jej spółkę zależną nie wystarczą, by udowodnić, że wnosząca odwołanie brała udział w naruszeniu, w związku z czym nie mogą uzasadnić przypisania spółce dominującej zachowania jej spółki zależnej.

W ramach zarzutu trzeciego wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd zastosował w niewłaściwy sposób przepisy dotyczące przedawnienia ścigania naruszeń oraz naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej, ponieważ powołał się w swym wyroku na akty przerywające w stosunku do niej bieg terminu przedawnienia, mimo iż z początkowej decyzji Komisji wydanej w 1994 r. jasno wynika, że wnosząca odwołanie została wyraźnie wskazana jako podmiot, który nie brał udziału w naruszeniu.

W ramach zarzutu czwartego wnosząca odwołanie podnosi wreszcie, że Sąd naruszył w wyroku jej prawo do obrony, ponieważ ów wyrok dotknięty jest brakiem uzasadnienia w odniesieniu do wyjątkowo długiego czasu trwania postępowania, przez co nie była ona w stanie przedstawić dalszych dowodów koniecznych do obalenia domniemania odpowiedzialności, jakie zostało przyjęte w stosunku do niej. Ponadto Sąd naruszył w wyroku powagę rzeczy osądzonej, z jakiej korzysta wyrok z dnia 2 października 2003 r. w sprawie C-176/99 P ARBED przeciwko Komisji, w którym Trybunał stwierdził nieważność decyzji Komisji w zakresie, w jakim dotyczyła ona wnoszącej odwołanie.

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 [WE] i 82 [WE], Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Szombathelyi Városi Bíróság w dniu 8 czerwca 2009 r. — Postępowanie karne przeciwko Emilowi Eredics i in.**

(Sprawa C-205/09)

(2009/C 205/34)

*Język postępowania: węgierski*

**Sąd krajowy**

Szombathelyi Városi Bíróság

**Strona w postępowaniu karnym przed sądem krajowym**

Emil Eredics i in.

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Szombathelyi Városi Bíróság dąży do ustalenia w prowadzonym przez niego postępowaniu karnym, czy „osoba nie będąca osobą fizyczną” objęta jest pojęciem „ofiary” w rozumieniu art. 1 lit. a) decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW, zważywszy na obowiązek promowania mediacji między ofiarą a sprawcą przestępstwa w sprawach karnych, o którym mowa w art. 10 decyzji ramowej Rady, precyzując i uzupełniając przy tym wyrok wydany przez Trybunał w dniu 28 czerwca 2007 r. w sprawie C-467/05 Dell’Orto.

- 2) Sąd krajowy dąży do ustalenia w odniesieniu do art. 10 decyzji ramowej Rady 2001/220/WSiSW, w rozumieniu którego „[k]ażde państwo członkowskie dąży do promowania mediacji w sprawach karnych w odniesieniu do przestępstw, dla których uzna taki środek za właściwy”, czy wykładni pojęcia „przestępstwa” można dokonywać w ten sposób, że obejmuje ono wszystkie przestępstwa, których określone w ustawie znamię czynu zabronionego jest w istocie analogiczne.

- 3) Czy wykładni wyrażenia „[k]ażde państwo członkowskie dąży do promowania mediacji w sprawach karnych”, zawartego w art. 10 ust. 1 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW można dokonywać w ten sposób, że spełnienie przesłanek mediacji w odniesieniu do sprawcy przestępstwa i ofiary jest możliwe przynajmniej do chwili wydania orzeczenia w pierwszej instancji, czyli w ten sposób, że wymóg uznania okoliczności faktycznych w ramach postępowania sądowego, po zakończeniu postępowania przygotowawczego, z zastrzeżeniem spełnienia innych wymaganych przesłanek, jest zgodny z obowiązkiem promowania mediacji?

- 4) W odniesieniu do art. 10 ust. 1 decyzji ramowej 2001/220/WSiSW sąd krajowy zastanawia się nad kwestią, czy wyrażenie „[k]ażde państwo członkowskie dąży do promowania mediacji w sprawach karnych w odniesieniu do przestępstw, dla których uzna taki środek za właściwy” oznacza zagwarantowanie ogólnego dostępu do mediacji w sprawach karnych z zastrzeżeniem spełnienia pozostałych przesłanek przewidzianych ustawą, bez możliwości dokonania interpretacji. A zatem, czy jeżeli na pytanie należy odpowiedzieć w sposób twierdzący, czy jest zgodna z uregulowaniami (wymogami) ww. art. 10 przesłanka, zgodnie z którą „uwzględniając charakter przestępstwa, rodzaj mediacji i osobę podejrzanego można odstąpić od prowadzenia postępowania sądowego lub [jeżeli] uzasadnione jest założenie, że sąd będzie mógł rozważyć czynny żal przy wymierzaniu kary”?

**Skarga wniesiona w dniu 9 czerwca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Słowackiej**

(Sprawa C-207/09)

(2009/C 205/35)

*Język postępowania: słowacki*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Simonsson, A. Tokár, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Republika Słowacka

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie, że korzystając z usług organizacji nie uznanych, w rozumieniu art. 2 i 4 dyrektywy 94/57/WE<sup>(1)</sup>, w celu przeprowadzania inspekcji i przeglądów statków przewidzianych w art. 3 dyrektywy, Republika Słowacka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tego przepisu.
- obciążenie Republiki Słowackiej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Republika Słowacka korzystała z usług organizacji, które nie są uznanymi towarzystwami klasyfikacyjnymi w rozumieniu dyrektywy 94/57/WE, i zgodnie z informacjami Komisji, nie odebrała uprawnień przyznanych tym organizacjom. Poza tym mając na względzie fakt, że Republika Słowacka nie ustanowiła ram legislacyjnych, które uniemożliwiłyby korzystanie z tego typu uprawnień przez nieuznane towarzystwa klasyfikacyjne stwarza ryzyko, że przypadki błędnego stosowania dyrektywy 94/57/WE, podobne do tych będących przedmiotem niniejszej sprawy, będą pojawiały się nadal.

<sup>(1)</sup> Dyrektywa Rady 94/57/WE z dnia 22 listopada 1994 r. w sprawie wspólnych reguł i norm dotyczących organizacji dokonujących inspekcji i przeglądów na statkach oraz odpowiednich działań administracji morskich, Dz. U. L 319 z dnia 12 grudnia 1994 r., s. 20, wydanie specjalne w języku słowackim, rozdział 07, tom 002, s. 230

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour administrative d'appel de Nantes (Francja) w dniu 10 czerwca 2009 r. — Scott SA, Kimberly Clark SNC, obecnie Kimberly Clark SAS przeciwko Miastu Orlean**

(Sprawa C-210/09)

(2009/C 205/36)

Język postępowania: francuski

**Sąd krajowy**

Cour administrative d'appel de Nantes

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Scott SA, Kimberly Clark SNC, obecnie Kimberly Clark SAS

Strona pozwana: Miasto Orlean

**Pytanie prejudycjalne**

Czy ewentualne uchylenie przez francuski sąd administracyjny decyzji w sprawie ściągnięcia należności — wydanych w celu

odzyskania pomocy uznanej w dniu 12 lipca 2000 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich za niezgodą ze wspólnym rynkiem<sup>(1)</sup> — z powodu naruszenia przepisów ustawowych dotyczących wymogów formalnych, może stanowić przeszkodę dla bezzwłocznego i skutecznego wykonania decyzji Komisji Wspólnot Europejskich z dnia 12 lipca 2000 r., z naruszeniem art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 [88] traktatu WE<sup>(2)</sup>, z uwagi na możliwość usunięcia wady tych decyzji przez właściwy organ administracji?

<sup>(1)</sup> Decyzja Komisji nr 2002/14/WE z dnia 12 lipca 2000 r. w sprawie pomocy państwa udzielonej przez Francję na rzecz Scott Paper SA/Kimberly-Clark (Dz.U. 2002, L 12, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 15 czerwca 2009 r. — Barsoum Chabo przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen**

(Sprawa C-213/09)

(2009/C 205/37)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Finanzgericht Hamburg

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Barsoum Chabo

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

**Pytanie prejudycjalne<sup>(1)</sup>**

Czy wynikająca ze stawki celnej „państw trzecich” i preferencyjnej stawki celnej kwota dodatkowa 222 EUR na 100 kg masy netto towaru pobierana przy przywozie zakonserwowanych grzybów z rodzaju *Agaricus* (kod CN 2003 10 30) jest nieważna ze względu na naruszenie zasady proporcjonalności?

<sup>(1)</sup> dotyczące rozporządzenia Komisji (WE) nr 1719/2005 z dnia 27 października 2005 r. zmieniającego załącznik I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 286, s. 1)

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (siódma izba) wydanego w dniu 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji, wniesione w dniu 15 czerwca 2009 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich**

(Sprawa C-216/09 P)

(2009/C 205/38)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Wnosząca odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: F. Castillo de la Torre i X. Lewis, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: ArcelorMittal Luxembourg SA, dawniej Arcelor Luxembourg SA, ArcelorMittal Belval & Differdange, dawniej Arcelor Profil Luxembourg SA, ArcelorMittal International, dawniej Arcelor International SA

**Żądania wnoszącej odwołanie**

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 31 marca 2009 r. w sprawie T-405/06 ArcelorMittal Luxembourg i in. przeciwko Komisji w zakresie, w jakim uchyła on grzywny nałożone w decyzji Komisji C (2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. <sup>(1)</sup> na ArcelorMittal Belval & Differdange SA (dawniej ProfilARBED) i na ArcelorMittal International SA (dawniej TradeARBED);
- oddalenie skargi wniesionej przez ArcelorMittal Belval & Differdange SA i ArcelorMittal International SA;
- obciążenie drugiej strony kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Na poparcie swego odwołania wnosząca odwołanie podnosi jeden zarzut oparty na naruszeniu przez Sąd przepisów dotyczących przedawnienia ścigania naruszeń.

Zdaniem Komisji wyrok Sądu opiera się na literalnej i nadmiernie zawężającej wykładni decyzji 715/78/EWWiS <sup>(2)</sup>, a w szczególności jej art. 2 ust. 3 i art.3, ponieważ Sąd wyróżnia w nim przerwanie biegu przedawnienia i jego zawieszenie. W przeciwieństwie do art. 2 ust. 2 tejże decyzji, który wyraźnie przewiduje skutek erga omnes przerwania biegu przedawnienia, jej art. 3 milczy bowiem, jeśli chodzi o kwestię skutków zawieszenia. Wyrok Sądu narusza prawo w zakresie, w jakim Sąd stwierdza w nim, że zawieszenie biegu przedawnienia wynikające z faktu wszczęcia przez stronę postępowania sądowego przed sądem wspólnotowym dotyczy jedynie skarżącego przedsiębiorstwa, w związku z czym uważa on, że termin przedawnienia upłynął w stosunku do pozostałych stron.

Komisja stwierdza, że — wbrew temu, co orzekł Sąd — względny skutek zawieszenia biegu przedawnienia nie może

zostać wyprowadzony z milczenia prawodawcy, a art. 3 decyzji 715/78/EWWiS powinien być przedmiotem wykładni dokonywanej w świetle celów omawianych uregulowań przewidujących możliwość ścigania i skutecznego karania przez Komisję naruszeń prawa konkurencji.

- 
- <sup>(1)</sup> Decyzja Komisji C (2006) 5342 wersja ostateczna z dnia 8 listopada 2006 r. dotycząca postępowania na podstawie art. 65 EWWiS w sprawie porozumień i uzgodnionych praktyk z udziałem europejskich producentów belek (sprawa COMP/F/38.907 — Belki stalowe).
- <sup>(2)</sup> Decyzja Komisji nr 715/78/EWWiS z dnia 6 kwietnia 1978 r. dotycząca terminów przedawnienia w postępowaniach i w wykonywaniu sankcji zgodnie z traktatem ustanawiającym Europejską Wspólnotę Węgla i Stali (Dz.U. L 94, s. 22).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte (Włochy) w dniu 15 czerwca 2009 r. — Maurizio Polisseni przeciwko A.S.L. N. 14 V.C.O. Omega**

(Sprawa C-217/09)

(2009/C 205/39)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Maurizio Polisseni

Strona pozwana: A.S.L. N. 14 V.C.O. Omega

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 43 traktatu WE lub wspólnotowe prawo konkurencji stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak te zawarte w art. 1 ustawy nr 475 z dnia 2 kwietnia 1968 r. i art. 13 dekretu Prezydenta Republiki nr 1275 z dnia 21 sierpnia 1971 r. w zakresie w jakim uzależniają one udzielenie zezwolenia na przeniesienie siedziby apteki do innego pomieszczenia, choćby w ramach tej samej wyznaczonej strefy, od spełnienia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 200 m od innych aptek, która to odległość mierzona jest w oparciu o najkrótszą z możliwych dróg pokonywanych pieszo od wejścia do jednej z aptek do wejścia do drugiej z nich i czy ograniczenia swobody przedsiębiorczości ustanowione w tych przepisach stoją w sprzeczności ze względami odnoszącymi się do interesów ogółu, za pomocą których ograniczenia te mogłyby zostać uzasadnione lub czy ograniczenia te są odpowiednie dla zaspokojenia tych interesów?

- 2) Czy, w każdym razie, zasada proporcjonalności, którą należy brać pod uwagę przy wprowadzaniu jakiegokolwiek uzasadnionego ograniczenia swobody przedsiębiorczości lub zakłócenia konkurencji stoi na przeszkodzie ustanowieniu ograniczenia swobody działalności gospodarczej aptekarzy wynikającego ze wspomnianych w poprzednim pytaniu przepisów odnoszących się do zachowania odległości?
- 3) Czy art. 152 i 153 traktatu WE nakładające wymóg zapewnienia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony konsumentów stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak te zawarte w art. 1 ustawy nr 475 z dnia 2 kwietnia 1968 r. i art. 13 dekretu Prezydenta Republiki nr 1275 z dnia 21 sierpnia 1971 r., w zakresie w jakim uzależniają one udzielenie zezwolenia na przeniesienie siedziby apteki do innego pomieszczenia, choćby w ramach tej samej wyznaczonej strefy, od spełnienia wymogu zachowania odległości nie mniejszej niż 200 m od innych aptek, która to odległość mierzona jest w oparciu o najkrótszą z możliwych dróg pokonywanych pieszo od wejścia do jednej z aptek do wejścia do drugiej z nich, nie uwzględniając interesów klienteli aptek ani wymogu skutecznej dystrybucji świadczeń odnoszących się do ochrony zdrowia na danym terytorium?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 16 czerwca 2009 r. — Vitra Patente AG przeciwko High Tech Srl**

(Sprawa C-219/09)

(2009/C 205/40)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Tribunale di Milano

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Vitra Patente AG

Strona pozwana: High Tech Srl

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że na podstawie prawa krajowego państwa członkowskiego (transponującego do wewnętrznego porządku prawnego wspomnianą dyrektywę), przysługująca temu państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w odniesieniu do wzorów, co do których należy uznać, że

mimo spełniania przez nie przesłanek ochrony ustanowionych w prawie autorskim stały się one własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów krajowych transponujących dyrektywę z tego względu, że nie zostały nigdy zarejestrowane jako wzory lub ich rejestracja utraciła już ważność?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do wzorów, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskiemu produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami, które stały się własnością publiczną przed wejściem w życie przepisów krajowych transponujących dyrektywę?
- 3) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na dwa pierwsze pytania, czy wykładni art. 17 i 19 dyrektywy 98/71/WE należy dokonywać w ten sposób, że przysługująca państwu członkowskiemu możliwość ustalenia w sposób niezależny zakresu i warunków, zgodnie z którymi ochrona praw autorskich do wzorów przemysłowych jest przyznana obejmuje także wyłączenie tej ochrony w sytuacji gdy, nieupoważniona przez właściciela praw do tych wzorów, osoba trzecia wytworzyła już lub sprzedała w tym państwie członkowskiemu produkty wykonane zgodnie ze wspomnianymi wzorami a okres trwania wyłączenia jest znaczący (wynosi 10 lat)?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First Hall of the Civil Court (Republika Malty) w dniu 17 czerwca 2009 r. — AJD Tuna Ltd przeciwko Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd i Avukat Generali**

(Sprawa C-221/09)

(2009/C 205/41)

Język postępowania: maltański

**Sąd krajowy**

Prim'Awla tal-Qorti Ċivili

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: AJD Tuna Ltd

Strona pozwana: Direttur tal-Agricoltura u s-Sajd; Avukat Ġenerali



**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 <sup>(1)</sup> jest nieważne, ponieważ narusza art. 253 traktatu w zakresie, w jakim nie uzasadnia w wystarczający sposób przyjęcia nadzwyczajnych środków ustanowionych w art. 1, 2 i 3 tego rozporządzenia oraz w zakresie, w jakim klarownie nie wyjaśnia rozumowania stanowiącego podstawę przyjęcia tych środków?
- 2) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ narusza art. 7 ust. 1 rozporządzenia Rady nr 2371/2002 <sup>(2)</sup> w zakresie, w jakim rozporządzenie to w swoich motywach nie wykazuje odpowiednio i) istnienia poważnego zagrożenia dla ochrony żywych zasobów wodnych lub dla ekosystemu morskiego, wynikającego z działalności połowowej oraz ii) konieczności natychmiastowego działania?
- 3) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne w zakresie, w jakim przyjęte środki pozbawiają wspólnotowych podmiotów takich jak skarżący uzasadnionych oczekiwań wynikających z art. 1 rozporządzenia Komisji nr 446/2008 <sup>(3)</sup> z dnia 22 maja 2008 r. i z art. 2 rozporządzenia Rady nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r.?
- 4) Czy art. 3 rozporządzenia Komisji nr 530/2008 jest nieważny, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności w zakresie, w jakim stanowi on, że i) wspólnotowy podmiot nie może wyładowywać, umieszczać tuńczyka w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych, nawet tuńczyka złowionego wcześniej zgodnie z rozporządzeniem nr 530/2008; i ii) wspólnotowy podmiot nie może wykonywać powyższych czynności względem tuńczyka złowionego przez rybaków, których statki nie pływają pod banderą jednego z państw członkowskich wymienionych w art. 1 rozporządzenia nr 530/2008, nawet jeżeli tuńczyk ten został złowiony zgodnie z kwotami ustanowionymi w Międzynarodowej konwencji o ochronie tuńczyka atlantyckiego?
- 5) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ narusza zasadę proporcjonalności w zakresie, w jakim Komisja nie wykazała, że przyjęcie planowanego przez nią środka przyczyni się do odbudowy zasobów tuńczyka?
- 6) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ przyjęte środki są nierozsądne i dyskryminujące ze względu na przynależność państwową w rozumieniu art. 12 traktatu WE w zakresie, w jakim wspomniane rozporządzenie dokonuje rozróżnienia pomiędzy statkami rybackimi prowadzącymi połowę okrężnicą pływającymi pod banderą hiszpańską a tymi samymi statkami pływającymi pod banderą grecką, włoską, francuską, cypryjską, maltańską i w zakresie, w jakim rozporządzenie to dokonuje rozróżnienia pomiędzy tymi sześcioma państwami członkowskimi a innymi państwami członkowskimi?
- 7) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ nie były przestrzegane zasady sprawiedliwości chronione art. 47 karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim zainteresowane strony i państwa członkowskie nie miały możliwości przedstawienia uwag przed wydaniem decyzji?
- 8) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ nie była przestrzegana zasada kontrydiktoryjności (*audi alteram partem*) będąca ogólną zasadą prawa wspólnotowego w zakresie, w jakim państwa członkowskie nie miały możliwości przedstawienia uwag na piśmie przed wydaniem decyzji?
- 9) Czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ nie były przestrzegane zasada kontrydiktoryjności (*audi alteram partem*) będąca ogólną zasadą prawa wspólnotowego i/lub zasady sprawiedliwości chronione art. 47 karty praw podstawowych Unii Europejskiej i w konsekwencji, czy rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest nieważne, ponieważ jego podstawę prawną stanowi rozporządzenie Rady nr 2371/2008?
- 10) W przypadku, gdyby Trybunał postanowił, że rozporządzenie Komisji nr 530/2008 jest ważne, czy należy je interpretować w taki sposób, że oznacza ono, iż środki przyjęte w art. 3 tego rozporządzenia sprzeciwiają się, żeby wspólnotowe podmioty zgadzały się na wyładunki, umieszczanie w sadzach w celu tuczenia i w celach hodowlanych oraz na przeładunki na wodach i w portach Wspólnoty tuńczyka błękitnopłetwego złowionego przez pływające pod banderą państwa trzeciego statki rybackie do połowów okrężnicą w Oceanie Atlantyckim na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej oraz w Morzu Śródziemnym?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 530/2008 z dnia 12 czerwca 2008 r. ustanawiającego środki nadzwyczajne w odniesieniu do statków rybackich do połowów okrężnicą prowadzących połowę tuńczyka błękitnopłetwego w Oceanie Atlantyckim, na wschód od 45 ° długości geograficznej zachodniej, oraz w Morzu Śródziemnym (Dz.U. L 155, s. 9).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Rady nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59–80).

<sup>(3)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 446/2008 z dnia 22 maja 2008 r. dostosowujące niektóre kwoty połowowe dla tuńczyka błękitnopłetwego zgodnie z art. 21 ust. 4 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2847/93 ustanawiającego system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa (Dz.U. L 134, s. 11).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bolzano (Włochy) z dnia 19 czerwca 2009 r. — postępowanie karne przeciwko Martha Nussbaumer**

(Sprawa C-224/09)

(2009/C 205/42)

*Język postępowania: włoski*

**Sąd krajowy**

Tribunale di Bolzano

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Martha Nussbaumer

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy przepisy krajowe zawarte w dekrete ustawodawczym z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81, a w szczególności art. 90 ust. 11 narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG<sup>(1)</sup> z dnia 24 czerwca 1992 r., w zakresie w jakim, w przypadku budowy, na której prace prowadzi więcej niż jeden wykonawca ustanawia odstępstwo od obowiązku wyznaczenia przez inwestora lub inwestora zastępczego koordynatora na etapie przygotowania inwestycji, o którym mowa w ust. 3 tego artykułu, w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej, dla których nie jest wymagane pozwolenie na budowę, niezależnie od oceny charakteru robót i konieczności prowadzenia prac stwarzających szczególne zagrożenie bezpieczeństwa wymienionych w załączniku II do dyrektywy.
- 2) Czy przepisy zawarte w dekrete ustawodawczym z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81, a w szczególności art. 90 ust. 11 narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r. w związku z obowiązkiem inwestora lub inwestora zastępczego wyznaczenia w każdym przypadku koordynatora podczas wykonywania inwestycji na budowach, niezależnie od rodzaju robót budowlanych, a zatem także w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej nie wymagających pozwolenia na budowę, mogących obejmować niebezpieczne prace, o których mowa w załączniku II do dyrektywy.
- 3) Czy ust. 11 art. 90 dekretu ustawodawczego z dnia 9 kwietnia 2008 r. nr 81 w części, w której przewiduje po stronie koordynatora na etapie wykonywania inwestycji obowiązek sporządzenia planu bezpieczeństwa wyłącznie jeżeli w przypadku robót budowlanych na rzecz osoby prywatnej nie wymagających pozwolenia na budowę w trakcie wykonywania inwestycji udział biorą inni wykonawcy niż wykonawca, któremu pierwotnie powierzono wykonanie robót budowlanych, narusza art. 3 dyrektywy 92/57/EWG z dnia 24 czerwca 1992 r., który ustanawia w każdym przypadku obowiązek wyznaczenia koordynatora na etapie wykonywania inwestycji, niezależnie od rodzaju robót budowlanych i który wyklucza odstępstwo od

obowiązku sporządzenia planu bezpieczeństwa i ochrony zdrowia, jeżeli konieczne jest prowadzenie prac stwarzających szczególne zagrożenie bezpieczeństwa, takich jak wymienione w załączniku II do dyrektywy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 245, s. 6

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Giudice di pace di Cortona (Włochy) w dniu 19 czerwca 2009 r. — Edyta Joanna Jakubowska przeciwko Alessandro Maneggi**

(Sprawa C-225/09)

(2009/C 205/43)

*Język postępowania: włoski*

**Sąd krajowy**

Giudice di pace di Cortona

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Edyta Joanna Jakubowska

*Strona pozwana:* Alessandro Maneggia

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 3 lit. g), 4, 10, 81 i 98 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy?
- 2) Czy art. 3 lit. g), 4, 10, i 98 traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy?

- 3) Czy art. 6 dyrektywy Rady z dnia 22 marca 1977 r. mającej na celu ułatwienie skutecznego korzystania przez prawników ze swobody świadczenia usług (77/249/EWG) <sup>(1)</sup> stanowiący, że „Kaźde państwo członkowskie może wyłączyć prawników, którzy otrzymują wynagrodzenie i są zatrudniani przez instytucję publiczną lub prywatną, z wykonywania czynności związanych z reprezentowaniem lub obroną tej instytucji podczas postępowania sądowego, jeżeli prawnikom prowadzącym działalność zawodową w tym państwie członkowskim zabrania się wykonywania tych czynności” należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które ponownie stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne a urzędnicy ci, mimo iż posiadają oni uprawnienia do wykonywania zawodu adwokata nie mogą go wykonywać ze względu na przewidziane we wspomnianych przepisach wykreślenie z listy adwokatów w drodze decyzji właściwej okręgowej rady adwokackiej, chyba że zdecydują się na rozwiązanie wiążącego ich stosunku pracy, w sytuacji gdy te przepisy krajowe stosuje się także do adwokatów będących urzędnikami, którzy wykonują zawód prawniczy w ramach swobody świadczenia usług?
- 4) Czy art. 8 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/5/WE <sup>(2)</sup> z dnia 16 lutego 1998 r. stanowiący, że: „Prawnik zarejestrowany w przyjmującym państwie członkowskim posługując się tytułem zawodowym uzyskanym w kraju pochodzenia może wykonywać zawód prawnika jako pracownik najemny u innego prawnika, w zespole lub spółce prawniczej lub też w przedsiębiorstwie państwowym czy prywatnym, o ile przyjmujące państwo członkowskie pozwala na to prawnikom zarejestrowanym posługującym się tytułem zawodowym obowiązującym w tym państwie członkowskim” należy interpretować w ten sposób, że nie stosuje się go do adwokata będącego urzędnikiem pracującym w systemie part-time?
- 5) Czy ogólne zasady prawa wspólnotowego dotyczące ochrony uzasadnionych oczekiwań i praw nabytych stoją na przeszkodzie przyjęciu takich przepisów krajowych jak art. 1 i 2 ustawy nr 339 z dnia 25 listopada 2003 r., które stanowią, że wykonywanie zawodów prawniczych przez urzędników pracujących w systemie part-time jest z nimi niezgodne i czy stosują się one także do adwokatów, którzy w chwili wejścia w życie wspomnianej ustawy nr 339 z 2003 r. byli już wpisani na listę adwokatów, gdy ustawa ta wprowadza w art. 2 jedynie krótkoterminowe „moratorium” jeśli chodzi o wymagany wybór między utrzymaniem zatrudnienia i wykonywaniem wolnego zawodu?

<sup>(1)</sup> Dz.U L 78 s. 17.

<sup>(2)</sup> Dz.U L 77 s. 36.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Torino (Włochy) w dniu 22 czerwca 2009 r. — Antonino Accardo i in. przeciwko Comune di Torino**

(Sprawa C-227/09)

(2009/C 205/44)

*Język postępowania: włoski*

**Sąd krajowy**

Tribunale ordinario di Torino

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

*Strona skarżąca:* Antonino Accardo, Viola Acella, Antonio Acuto, Domenico Ambrisi, Paolo Battaglini, Riccardo Bevilacqua, Fabrizio Bolla, Daniela Bottazzi, Roberto Brossa, Luigi Calabro', Roberto Cammardella, Michelangelo Capaldi, Giorgio Castellaro, Davide Cauda, Tatiana Chiampo, Alessia Ciaravino, Alessandro Cicero, Paolo Curtabbi, Paolo Dabbene, Mauro D'Angelo, Giancarlo Destefanis, Mario Di Brita, Bianca Di Capua, Michele Di Chio, Marina Ferrero, Gino Forlani, Giovanni Galvagno, Sonia Genisio, Laura Dora Genovese, Sonia Gili, Maria Gualtieri, Gaetano La Spina, Maurizio Loggia, Giovanni Lucchetta, Sandra Magoga, Manuela Manfredi, Fabrizio Maschio, Sonia Mignone, Daniela Minissale, Domenico Mondello, Veronica Mossa, Plinio Paduano, Barbaro Pallavidino, Monica Palumbo, Michele Paschetto, Frederica, Peinetti, Nadia Pizzimenti, Gianluca Pozzo, Enrico Pozzato, Gaetano Puccio, Danilo Ranzani, Pergiani Risso, Luisa Rossi, Paola Sabia, Renzo Sangiano, Davide Scagno, Paola Settia, Raffaella Sottoriva, Rossana Trancuccio, Fulvia Varotto, Giampiero Zucca, Fabrizio Lacognata, Guido Mandia, Luigi Rigon, Daniele Sgavetti.

*Strona pozwana:* Comune di Torino

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 5, 17 i 18 dyrektywy Rady 93/104/WE <sup>(1)</sup> z dnia 23 listopada 1993 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować jako zdatne do bezpośredniego stosowania w krajowym porządku prawnym, niezależnie od ich formalnej transpozycji bądź od przepisów wewnętrznych ograniczających ich zastosowanie do określonych kategorii zawodowych, w sporze, w którym stwierdza się podjęcie działań przez partnerów społecznych zgodnych z tą dyrektywą?
- 2) Czy obowiązkiem sądu państwa członkowskiego jest jednak, niezależnie od takiej bezpośredniej skuteczności, użycie nieprzetransponowanej jeszcze dyrektywy lub, po jej transpozycji, dyrektywy, której skuteczność wydają się wykluczać przepisy wewnętrzne, jako wyznacznika dla interpretacji prawa krajowego, a więc jako punktu odniesienia w celu rozwiązania możliwych wątpliwości interpretacyjnych?

- 3) Czy sądowi państwa członkowskiego zabrania się wydania wyroku stwierdzającego niezgodność zachowania z prawem, w którym zostaje zatem zasądzone zadośćuczynienie za krzywdę spowodowaną niesłusznym i niezgodnym z prawem czynem, gdy partnerzy społeczni wydają się zezwalać na takie zachowanie, zaś zezwolenie to jest spójne z prawem wspólnotowym, choćby w postaci nieprzetranżonowanej dyrektywy?
- 4) Czy art. 17 ust. 3 dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że zezwala on na podjęcie działań przez partnerów społecznych i na wprowadzenie przez nich odstępstw w zakresie cotygodniowego odpoczynku w sposób autonomiczny, czyli całkiem niezależnie od art. 17 ust. 2 dyrektywy i wskazanego w nim wykazu zawodów?

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 307, s. 18.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret (Dania) w dniu 26 czerwca 2009 r. — Skatteministeriet przeciwko DSV Road A/S**

(Sprawa C-234/09)

(2009/C 205/45)

Język postępowania: duński

#### Sąd krajowy

Vestre Landsret (Dania)

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Skatteministeriet

Strona pozwana: DSV Road A/S

#### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 204 ust. 1 lit. a) w związku z art. 92 i art. 96 i w związku z art. 1 i art. 4 pkt 9 i 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że
- a) dług celny powstaje, gdy dla towarów, które fizycznie nie istnieją, błędnie wszczęta zostanie przez upoważnionego nadawcę procedura tranzytu w systemie NCTS i wskutek tego procedura tranzytu nie może zostać zakończona zgodnie z przepisami lub w ten sposób, że
- b) dług celny nie powstaje, ponieważ procedura tranzytu ma zastosowanie jedynie do fizycznie istniejących towarów, w związku z czym błędne wszczęcie operacji

tranzytowej w systemie NCTS dla towarów, które fizycznie nie istnieją nie prowadzi do nałożenia należności celnych?

- 2) Jeśli na pytanie 1a zostanie udzielona odpowiedź twierdząca, czy wówczas pojęcia „przywóz towarów” w art. 4 pkt 10 i „towary” w art. 204 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny należy interpretować w ten sposób, że pojęcia te obejmują zarówno fizycznie istniejące towary jak również towary, które nie istnieją fizycznie?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 29 czerwca 2009 r. — DHL Express France SAS przeciwko Chronopost SA**

(Sprawa C-235/09)

(2009/C 205/46)

Język postępowania: francuski

#### Sąd krajowy

Cour de cassation

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona wnosząca odwołanie: DHL Express France SAS

Druga strona postępowania: Chronopost SA

#### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 98 rozporządzenia (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 (<sup>1</sup>) r. należy interpretować w ten sposób, że zakaz wydany przez sąd w sprawach wspólnotowych znaków towarowych jest skuteczny ipso iure na całym terytorium Wspólnoty?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na powyższe pytanie, czy sąd ten może w szczególności rozszerzyć ten zakaz na terytorium innych państw, gdzie dopuszczono się naruszeń prawa do znaku lub istnieje ryzyko, że naruszenia te zostaną dokonane?
- 3) W jedynym lub w drugim przypadku, czy środki przymusu, których zastosowanie na podstawie swego prawa krajowego orzekł sąd w związku z wydanym zakazem, stosuje się na terytorium państw członkowskich, w których ten zakaz jest skuteczny?

- 4) W przeciwnym wypadku, czy sąd może orzec zastosowanie takiego środka przymusu, podobnego lub odmiennego od tego, jaki przyjmuje na mocy prawa krajowego, stosując prawo krajowe państw, w których zakaz ten jest skuteczny?

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994, L 11, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour constitutionnelle (Belgia) w dniu 29 czerwca 2009 r. — Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier przeciwko Conseil des ministres.**

**(Sprawa C-236/09)**

(2009/C 205/47)

Język postępowania: francuski

#### Sąd krajowy

Cour constitutionnelle

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Association Belge des Consommateurs Test-Achats ASBL, Yann van Vugt, Charles Basselier

Strona pozwana: Conseil des ministres

#### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2004/113/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania mężczyzn i kobiet w zakresie dostępu do towarów i usług oraz dostarczania towarów i usług <sup>(1)</sup> jest niezgodny z art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, a w szczególności z zasadą równości i niedyskryminacji, gwarantowanej przez to postanowienie?
- 2) W przypadku odpowiedzi negatywnej na pytanie pierwsze, czy ten sam art. 5 ust. 2 dyrektywy jest również niezgodny z art. 6 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, jeżeli jego zastosowanie jest ograniczone wyłącznie do umów ubezpieczenia na życie?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 373, s. 37

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour d'appel de Bruxelles (Belgia) w dniu 3 lipca 2009 r. — Fluxys S.A. przeciwko Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)**

**(Sprawa C-241/09)**

(2009/C 205/48)

Język postępowania: francuski

#### Sąd krajowy

Cour d'appel de Bruxelles

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Fluxys S.A.

Strona pozwana: Commission de régulation de l'électricité et du gaz (Creg)

#### Pytania prejudycjalne

Czy art. 1, 2 i 18 dyrektywy 2003/55/WE <sup>(1)</sup> i art. 3 rozporządzenia nr 1775/2005/WE <sup>(2)</sup> stoją na przeszkodzie wprowadzeniu w drodze przepisów krajowych szczególnego systemu taryfowego w odniesieniu do działalności w zakresie tranzytu, jako wyjątku od zasad regulujących działalność w zakresie przesyłu i utworzeniu w ramach przesyłu rozróżnienia na „przesyłanie” i „tranzyt”?

<sup>(1)</sup> Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1775/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 września 2005 r. w sprawie warunków dostępu do sieci przesyłowych gazu ziemnego (Dz.U. L 289, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej**

**(Sprawa C-252/09)**

(2009/C 205/49)

Język postępowania: portugalski

#### Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: G. Zavvos i G. Braga da Cruz)

Strona pozwana: Republika Portugalska

### Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że nie przyjmując przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych koniecznych do wykonania dyrektywy Komisji 2007/16/WE<sup>(1)</sup> dotyczącej wykonania dyrektywy Rady 85/611/EWG w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do przedsiębiorstw zbiorowego inwestowania w zbywalne papiery wartościowe (UCITS) w zakresie wyjaśnienia niektórych definicji, a w każdym razie poprzez brak poinformowania Komisji o ich przyjęciu, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym a niej na mocy tej dyrektywy;
- obciążenie Republika Portugalska kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Termin do dokonania transpozycji dyrektywy upłynął w dniu 23 marca 2008 r.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 79, s. 11.

**Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) wydanego w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07, Calvin Klein Trademark Trust przeciwko OHIM i Zafra Marroquinos, S.L., wniesione w dniu 9 lipca 2009 r. przez Calvin Klein Trademark Trust**

**(Sprawa C-254/09 P)**

(2009/C 205/50)

*Język postępowania: hiszpański*

### Strony

*Wnoszący odwołanie:* Calvin Klein Trademark Trust (przedstawiciel: T. Andrade Boué, adwokat)

*Druga strona postępowania:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) i Zafra Marroquinos, S.L.

### Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku wydanego przez Sąd Pierwszej Instancji (szósta izba) w dniu 7 maja 2009 r. w sprawie T-185/07;
- obciążenie OHIM i Zafre Marroquinos, S.L. kosztami postępowania.

### Zarzuty i główne argumenty

Wyrok jest sprzeczny z orzecnictwem dotyczącym wykładni art. 8 ust. 1 rozporządzenia nr 40/94 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego<sup>(1)</sup>, na podstawie którego należy uwzględnić wszystkie czynniki mające znaczenie w okolicznościach danej sprawy: nie została przeprowadzona ocena prawna okoliczności, że zgłaszająca znak towarowy wykorzystwała ten znak towarowy w celu kopiowania renomowanych znaków towarowych CK i działania zgłaszającej znak towarowy niewątpliwie świadczą o tym, że litery CK stanowią najbardziej odróżniającą część spornego znaku towarowego.

Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 40/94, ponieważ renoma kolidujących ze sobą znaków nie została poddana ocenie w świetle tego artykułu.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej**

**(Sprawa C-255/09)**

(2009/C 205/51)

*Język postępowania: portugalski*

### Strony

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (Przedstawiciele: E. Traversa i M. França, pełnomocnicy)

*Strona pozwana:* Republika Portugalska

### Żądania strony skarżącej

- orzeczenie, że poprzez brak przewidzenia w Decreto-Lei [rozporządzeniu z mocą ustawy] 177/92 ustalającego warunki zwrotu kosztów leczenia poniesionych za granicą lub w jakimkolwiek innym przepisie prawa krajowego możliwości zwrotu pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych w innym państwie członkowskim poza okolicznościami przewidzianymi w rozporządzeniu EWG nr 1048/71<sup>(1)</sup> lub poza przypadkami, gdy ww. Decreto –Lei dopuszcza możliwość zwrotu pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych w innym państwie członkowskim uzależniając daty zwrotu od uzyskania wcześniejszego zezwolenia, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej a mocy art. 49 WE;
- obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Komisja twierdzi, że Republika Portugalska naruszyła zobowiązania ciążące na niej na mocy art. 49 WE, w świetle wykładni nadanej temu przepisowi przez Trybunału Sprawiedliwości.

Z orzecznictwa tego wynika, że art. 49 WE ma zastosowanie do pacjenta, który korzysta z odpłatnych usług medycznych w innym państwie członkowskim niż jego miejsce zamieszkania.

W Portugalii Decreto-Lei nr 177/92 ustalający warunki zwrotu kosztów leczenia poniesionych za granicą nie przewiduje wyraźnie zwrotu pozaszpitalnych kosztów leczenia poniesionych w innym państwie członkowskim, poza wypadkami przewidzianymi w rozporządzeniu nr 1408/71, lub też, zgodnie z interpretacją dokonaną przez portugalskie organy, uzależnia zwrot owych pozaszpitalnych kosztów leczenia od uzyskania wcześniejszego zezwolenia na ścisłych warunkach.

---

(<sup>1</sup>) Rozporządzenie Rady (EWG) nr 1408/71 w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych i ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie (Dz.U. L 149, s.2).

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 kwietnia 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Cypru**

(Sprawa C-426/08) (<sup>1</sup>)

(2009/C 205/52)

*Język postępowania: grecki*

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 285 z 8.11.2008.

**Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 3 czerwca 2009 r. — People's Mojahedin Organization of Iran przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Zjednoczonemu Królestwu Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Komisji Wspólnot Europejskich, Królestwu Niderlandów**

(Sprawa C-576/08 P) (<sup>1</sup>)

(2009/C 205/53)

*Język postępowania: angielski*

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

---

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 55 z 7.3.2008.

## SĄD PIERWSZEJ INSTANCJI

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat przeciwko Radzie**

(Sprawa T-348/05 INTP)

(Procedura — Wykładnia wyroku)

(2009/C 205/54)

Język postępowania: angielski

### Strony

Strona skarżąca: JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat (Kirovo-Chepetsk, Rosja) (przedstawiciel: adwokat B. Evtimov)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.-P. Hix, pełnomocnik, wspierany przez adwokata G. Berrischa)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: K. Talabér-Ritz i H. van Vliet, pełnomocnicy)

### Przedmiot sprawy

Wniosek o dokonanie wykładni wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-348/05

### Sentencja wyroku

1) Punkt 1 sentencji wyroku Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 września 2008 r. w sprawie T-348/05 JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat przeciwko Radzie należy interpretować w ten sposób, że stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 945/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 658/2002 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji i rozporządzenie (WE) nr 132/2001 nakładające ostateczne cło antidumpingowe na przywóz azotanu amonu pochodzącego, między innymi, z Ukrainy, w następstwie częściowego przeglądu tymczasowego przeprowadzonego zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 384/96 w zakresie dotyczącym JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat.

2) JSC Kirovo-Chepetsky Khimichesky Kombinat, Rada Unii Europejskiej i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą swe własne koszty.

3) Oryginał niniejszego wyroku załącza się do oryginału wyroku interpretowanego, na marginesie którego umieszcza się wzmiankę o niniejszym wyroku.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 10 lipca 2009 r. — Włochy przeciwko Komisji**

(Sprawa T-373/05) <sup>(1)</sup>

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — Wydatki wyłączone z finansowania wspólnotowego — Surowiec tytoniowy — Obowiązek uzasadnienia — art. 7 ust. 4 rozporządzenia WE) nr 1258/1999)

(2009/C 205/55)

Język postępowania: włoski

### Strony

Strona skarżąca: Republika Włoska (przedstawiciel: G. Aiello, avvocato dello Stato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Cattabriga i L. Visaggio, pełnomocnicy)

### Przedmiot sprawy

Stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Komisji 2005/579/WE z dnia 20 lipca 2005 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Sekcja Gwarancji, w zakresie w jakim wyłącza ona niektóre wydatki poniesione przez Republikę Włoską w sektorze surowca tytoniowego.

### Sentencja wyroku

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 296 z 26.11.2005



**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. — Peugeot i Peugeot Nederland przeciwko Komisji**

(Sprawa T-450/05) <sup>(1)</sup>

*(Konkurencja — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Dystrybucja pojazdów samochodowych — Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 81 WE — Ograniczenie eksportu równoległego z Niderlandów — System wynagrodzeń autoryzowanych sprzedawców i presja — Porozumienie mające cel antykonkurencyjny — Grzywny — Ciężar i czas trwania naruszenia )*

(2009/C 205/56)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Automobiles Peugeot SA (Paryż, Francja); oraz Peugeot Nederland NV (Utrecht, Niderlandy) (przedstawiciele: adwokaci O. d'Ormesson i N. Zacharie)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo A. Bouquet, F. Arbault i A. Whelan, następnie A. Bouquet i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

**Przedmiot sprawy**

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C (2005) 3683 wersja ostateczna z dnia 5 października 2005r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawy F-2/36.623/36.820/37.275 — SEP i inni przeciwko Automobiles Peugeot SA) oraz pomocniczo, żądanie obniżenia kwoty grzywny nałożonej na skarżących na mocy tej decyzji.

**Sentencja wyroku**

- 1) Wysokość grzywny nałożonej na Automobiles Peugeot SA i na Peugeot Nederland NV na podstawie art. 3 decyzji Komisji C (2005) 3683 wersja ostateczna z dnia 5 października 2005 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 [WE] (sprawy F-2/36.623/36.820/37.275 — SEP i inni przeciwko Automobiles Peugeot SA) zostaje ustalona na 44,55 mln EUR.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Automobiles Peugeot i Peugeot Nederland zostają obciążeni dziewięcioma dziesiątymi własnych kosztów postępowania oraz dziewięcioma dziesiątymi kosztów postępowania poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich.

- 4) Komisja zostaje obciążona jedną dziesiątą swoich kosztów postępowania oraz jedną dziesiątą kosztów poniesionych przez Automobiles Peugeot i Peugeot Nederland.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Zenab przeciwko Komisji**

(Sprawa T-33/06) <sup>(1)</sup>

*(„Wspólnotowe wsparcie finansowe — Program wspierający rozwój, rozpowszechnianie i promocję europejskich utworów audiowizualnych (MEDIA Plus) — Zaproszenie do składania wniosków — Odrzucenie wniosku — Rzekomo niezgodne z prawem przekazanie kompetencji delegowanych Komisji — Oczywisty błąd w ocenie — Obowiązek uzasadnienia — Dostęp do dokumentów — Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie”)*

(2009/C 205/57)

Język postępowania: francuski

**Strony**

Strona skarżąca: Zenab SPRL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: J. Windey i P. de Bandt, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J.-P. Keppenne i L. Pignataro-Nolin, pełnomocnicy)

**Przedmiot sprawy**

Po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 648599 z dnia 9 listopada 2009 r. oraz po drugie stwierdzenie pozamównej odpowiedzialności Wspólnoty Europejskiej i nakazanie zapłaty przez Komisję na rzecz skarżącej kwoty 37 807 EUR tytułem odszkodowania za koszty poniesione w ramach zaproszenia do składania wniosków, kwoty zadośćuczynienia za szkody niematerialne z uwagi na naruszenie reputacji i kwoty odszkodowania za szkody materialne wynikające ze zwłoki w realizacji projektu EuroVOD jak też powołania bieglego w celu oceny tych szkód.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Zenab SPRL zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. —  
DSV Road przeciwko Komisji**

(Sprawa T-219/07) <sup>(1)</sup>

**(Unia celna — Przywóz dyskietek pochodzących z Tajlandii —  
Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych —  
Wniosek o umorzenie należności celnych przywozowych —  
Artykuł 220 ust. 2 lit. b) i art. 239 rozporządzenia (WE) nr  
2913/92)**

(2009/C 205/58)

Język postępowania: niderlandzki

**Strony**

*Strona skarżąca:* DSV Road N.V. (Puurs, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci A. Poelmans, A. Calewaert i R. de Wit)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: M. Konstantinidis i S. Schønberg, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata F. Tuyschaevera)

**Przedmiot sprawy**

Wniosek o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 kwietnia 2007 r. wskazującej władzom belgijskim, że należy dokonać zaksięgowania retrospektywnego należności celnych przywozowych w odniesieniu do dyskietek pochodzących z Tajlandii, i że należności te nie mogą zostać umorzone (sprawa REC 05/02).

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) DSV Road N.V. zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. —  
Laboratorios Del Dr. Esteve przeciwko OHIM — Ester C  
(ESTER-E)**

(Sprawa T-230/07) <sup>(1)</sup>

**(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie  
sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku  
towarowego ESTER-E — Wcześniejszy graficzny wspólnotowy  
znak towarowy ESTEVE — Względna podstawa odmowy  
rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w  
błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr  
40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr  
207/2009])**

(2009/C 205/59)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Laboratorios Del Dr. Esteve, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat K. Manhaeve)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: The Ester C Company (Prescott, Arizona, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: początkowo R. Bird, solicytor, następnie adwokat H. Wistam)*

**Przedmiot sprawy**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 kwietnia 2007 r. (sprawa R 737/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Laboratorios Del Dr. Esteve, SA a The Ester C Company.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Laboratorios Del Dr. Esteve, SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 199 z 25.8.2007.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. —  
Ristic i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-238/07) <sup>(1)</sup>

**(Ograniczenia zdrowotne dotyczące zwierząt — Środki  
ochronne — Decyzja 2007/362/WE — Skarga o stwierdzenie  
nieważności — Umorzenie postępowania — Skarga odszkodowa-  
wacza — Zasada proporcjonalności — Zasada ochrony  
uzasadnionych oczekiwań — Obowiązek staranności —  
Prawo własności i prawo do prowadzenia działalności gospo-  
darczej)**

(2009/C 205/60)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

*Strona skarżąca:* Ristic AG (Burgthann, Niemcy); Piratic Meeresfrüchte Import GmbH (Burgthann, Niemcy); Prime Catch Seafood GmbH (Burgthann, Niemcy) i Rainbow Export Processing, SA (przedstawiciel: adwokat H. Schmidt)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: F. Erlbacher i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

**Przedmiot sprawy**

Po pierwsze żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2007/362/WE z dnia 16 maja 2007 r., zmieniającą decyzję 2004/432/WE w sprawie zatwierdzenia przedłożonych przez państwa trzecie zgodnie z dyrektywą Rady 96/23/WE planów w zakresie kontroli pozostałości (Dz.U. L 138, s. 18), a po drugie żądanie odszkodowania.

**Sentencja wyroku**

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie żądania stwierdzenia nieważności.
- 2) Skarga zostaje oddalona w pozostałym zakresie.
- 3) Ristic AG, Piratic Meeresfrüchte Import GmbH, Prime Catch Seafood GmbH i Rainbow Export Processing, SA zostają obciążone kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 211 z 8.9.2007

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mars przeciwko OHIM Ludwig Schokolade (Kształt batona czekoladowego)**

(Sprawa T-28/08) (<sup>1</sup>)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Trójwymiarowy wspólnotowy znak towarowy — Kształt batona czekoladowego — Bez względu na podstawę odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Brak uzyskania charakteru odróżniającego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009] — Prawo do bycia wysłuchanym — Artykuły 73 i 74 rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 75 i 76 rozporządzenia nr 207/2009])

(2009/C 205/61)

Język postępowania: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Mars, Inc. (McLean, Wirginia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: A. Bryson, barrister, i G. Mills, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem: Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG (Bergisch Gladbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Knitter i R. Jacobs)

**Przedmiot sprawy**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 października 2007 r. (sprawa R 1325/2006-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Ludwig Schokolade GmbH & Co. KG a Mars, Inc.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mars, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Promat przeciwko OHIM — Prosima Comercial (PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A.)**

(Sprawa T-71/08) (<sup>1</sup>)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego PROSIMA PROSIMA COMERCIAL S.A. — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy PROMINA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Brak podobieństwa towarów — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. lit. b) rozporządzenia nr 207/2009])

(2009/C 205/62)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Promat GmbH (Ratingen, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo S. Beckmann, następnie H. Alt, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Poch, następnie G. Schneider, pełnomocnicy)

Stronę postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Prosima Comercial, SA (Barcelona, Hiszpania)

**Przedmiot**

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 listopada 2007 r. (sprawa R 574/2007-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Promat GmbH a Prosima Comercial, SA.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Promat GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 92 z 12.4.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Komisja przeciwko Atlantic Energy**(Sprawa T-182/08) <sup>(1)</sup>

*(Klauzula arbitrażowa — Umowa przewidująca pomoc finansową zawarta w ramach szczególnego programu w dziedzinie energii nuklearnej — Naruszenie warunków umowy — Zwrot zaliczkowej wypłaty pomocy — Potrącenie — Postępowanie w trybie zaocznym)*

(2009/C 205/63)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: początkowo M. Rouchaud-Joët i S. Lejeune, następnie A.-M. Rouchaud-Joët i F. Mirza, pełnomocnicy, wspierani przez M. Jarvis, barrister)

*Strona pozwana:* Atlantic Energy Ltd (Truro, Cornouailles, Zjednoczone Królestwo)

**Przedmiot sprawy**

Skarga Komisji wniesiona na podstawie art. 238 WE zmierzająca do zasądzenia od strony pozwanej zwrotu części kwoty wypłaconych przez Wspólnotę tytułem zaliczki, wraz z odsetkami w związku z umową BU 183/95 UK/AT.

**Sentencja wyroku**

Nakazuje się Atlantic Energy Ltd zwrot na rzecz Komisji Wspólnot Europejskich kwoty 226 010 EUR wraz z odsetkami określonymi w art. 23 ust. 1 ogólnych warunków umowy BU 183/95 UK/AT, za okres, po pierwsze — od dnia 1 czerwca 1996 r. do dnia 28 lutego 2002 r., a po drugie od dnia 16 lipca 2002 r. do dnia 31 maja 2008 r., z potrąceniem kwoty 3 610,53 EUR; ta ostateczna kwota wierzytelności jest należna wraz z odsetkami przewidzianymi w art. 23 ust. 1 przytoczonych wyżej ogólnych warunków umowy, liczonych od dnia 1 czerwca 2008 r. aż do dnia całkowitego uregulowania wierzytelności.

1) Atlantic Energy Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 171 z 5.7.2008

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel przeciwko OHIM — Schwarzbräu (ALASKA)**(Sprawa T-225/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Graficzny wspólnotowy znak towarowy ALASKA — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])*

(2009/C 205/64)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

*Strona skarżąca:* Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Wadenbach)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem:* Schwarzbräu GmbH (Zusmarshausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat L. Schlarmann)

**Przedmiot sprawy**

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 kwietnia 2008 r. (sprawa R 877/2004-4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH a Schwarzbräu GmbH.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Urząd Harmonizacji w ramach rynku wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).
- 3) Schwarzbräu GmbH pokrywa własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel przeciwko OHIM — Schwarzbärau (Alaska)**

(Sprawa T-226/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia — Słowny wspólnotowy znak towarowy Alaska — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru opisowego — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])*

(2009/C 205/65)

Język postępowania: niemiecki

#### Strony

*Strona skarżąca:* Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH (Ebersburg, Niemcy) (przedstawiciel: P. Wadenbach, adwokat)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: G. Schneider, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również, interwenient przed Sądem:* Schwarzbärau GmbH (Zusmarshausen, Niemcy) (przedstawiciel: L. Schlarmann, adwokat)

#### Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 8 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1124/2004-4) dotycząca postępowania w sprawie unieważnienia pomiędzy Mineralbrunnen Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH i Schwarzbärau GmbH.

#### Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rhön-Sprudel Egon Schindel GmbH pokryje własne koszty jak również koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHMI).
- 3) Schwarzbärau GmbH pokryje własne koszty.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 8 lipca 2009 r. — Procter & Gamble przeciwko OHIM — Laboratorios Alcala Farma (oli)**

(Sprawa T-240/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie graficznego wspólnotowego znaku towarowego oli — Wcześniejsze słowne wspólnotowe znaki towarowe OLAY — Względna podstawa odmowy rejestracji — Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])*

(2009/C 205/66)

Język postępowania: angielski

#### Strony

*Strona skarżąca:* The Procter & Gamble Company (Cincinnati, Ohio, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: T. Scourfield, N. Beckett, solicitors, i A. Speck, barrister)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

*Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również:* Laboratorios Alcala Farma SL (Madryt, Hiszpania)

#### Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 2 kwietnia 2008 r. (sprawa R 1481/2007-2) dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy The Procter & Gamble Company a Laboratorios Alcala Farma, SL.

#### Sentencja wyroku

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) The Procter & Gamble Company zostaje obciążona kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 209 z 15.8.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. —  
Melli Bank przeciwko Radzie**

(Sprawy połączone T-246/08 i T-332/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające skierowane przeciwko Islamskiej Republice Islamu w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu materiałów jądrowych — Zamrożenie funduszy — Skarga o stwierdzenie nieważności — Kontrola sądowa — Proporcjonalność — Równość traktowania — Obowiązek uzasadnienia — Zarzut niezgodności z prawem — Artykuł 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 423/2007)*

(2009/C 205/67)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Melli Bank plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo R. Gordon, QC, J. Stratford i M. Hoskins, barristers, R. Gwynne i T. Din, solicitors, następnie D. Anderson, QC, M. Hoskins, S. Gadhia, D. Murray i M. Din, solicitors)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop i E. Finnegan, pełnomocnicy)

*Interwenienci popierający stronę pozwaną:* Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, E. Belliard i L. Butel, pełnomocnicy); Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: V. Jackson, pełnomocnik, wspierany przez S. Lee, barrister); i Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: S. Boelaert i P. Aalto, pełnomocnicy)

**Przedmiot sprawy**

W sprawach połączonych T-246/08 i T-332/08 stwierdzenie nieważności pkt 4 tabeli B załącznika do decyzji Rady 2008/475/WE z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie wdrożenia art. 7 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 423/2007 dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 163, s. 29) w zakresie dotyczącym Melli Bank, a w sprawie T-332/08 ewentualne stwierdzenie niestosowania się art. 7 ust. 2 lit. d) rozporządzenia Rady (WE) nr 423/2007 z dnia 19 kwietnia 2007 r. dotyczącego środków ograniczających wobec Iranu (Dz.U. L 103, s. 1).

**Sentencja wyroku**

- 1) Skargi zostają oddalone.
- 2) Melli Bank plc pokrywa oprócz własnych kosztów koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej, w tym koszty związane z postępowaniami w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, Republika Francuska i Komisja Wspólnot Europejskich pokrywają własne koszty, w tym związane z postępowaniami w sprawie zastosowania środków tymczasowych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 197 z 2.8.2008.

**Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 9 lipca 2009 r. —  
Biotronik przeciwko OHIM (BioMonitor)**

(Sprawa T-257/08) <sup>(1)</sup>

*(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego BioMonitor — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Charakter opisowy — Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009])*

(2009/C 205/68)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

*Strona skarżąca:* Biotronik GmbH & Co. KG (Berlin, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo adwokaci U. Sander i R. Böhm, następnie adwokat R. Böhm)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

**Przedmiot sprawy**

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 24 kwietnia 2008 r. (sprawa R 466/2007-4) dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego BioMonitor jako wspólnotowego znaku towarowego.

**Sentencja wyroku**

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Biotronik GmbH & Co. KG zostaje obciążony kosztami postępowania.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C C 223 z 30.8.2008.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 czerwca  
2009 r. — Impala przeciwko Komisji**

(Sprawa T-464/04) <sup>(1)</sup>

*(Konkurencja — Koncentracja — Wspólne przedsiębiorstwo Sony BMG — Utrata przedmiotu sporu — Umożnienie postępowania)*

(2009/C 205/69)

Język postępowania: angielski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Independent Music Publishers and Labels Association (Impala, międzynarodowe stowarzyszenie) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: S. Crosby i J. Golding, solicitors oraz adwokat I. Wekstein)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: X. Lewis i K. Mojzesowicz, pełnomocnicy)

*Interwenienci popierający stronę pozwaną:* Bertelsmann AG (Gütersloh, Niemcy) (przedstawiciele: P. Chappatte i J. Boyce, solicitors), Sony BMG Music Entertainment BV (Vianen, Niderlandy) i Sony Corporation of America (SCA) (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: N. Levy, barrister oraz adwokaci R. Snelders i T. Graf)

### Przedmiot sprawy

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2005/188/WE z dnia 19 lipca 2004 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z porozumieniem EOG (sprawa nr COMP/M.3333 — Sony/BMG) (Dz.U. L 62, s. 30)

### Sentencja

- 1) Umarza się postępowanie w przedmiocie niniejszej skargi.
- 2) Każda ze stron postępowania pokrywa własne koszty poniesione w postępowaniu przed Sądem i Trybunałem.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 6 z 8.1.2005.

### Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 26 czerwca 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-114/08 P) (<sup>1</sup>)

**(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — Rozsądny termin do wniesienia wniosku o odszkodowanie — Przekroczenie terminu — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne i w części oczywiście bezzasadne)**

(2009/C 205/70)

Język postępowania: włoski

### Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferra)

### Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (pierwsza izba) z dnia 14 grudnia 2007 r. w sprawie F-21/07 Marcuccio przeciwko Komisji, dotychczas nieopublikowanego w Zbiorze, i mające na celu uchylenie tego postanowienia.

### Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone i w części oddalone.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Wspólnot Europejskich w postępowaniu odwoławczym.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 107 z 26.4.2008.

### Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 30 czerwca 2009 r. — Securvita przeciwko OHIM (Natur-Aktien-Index)

(Sprawa T-285/08) (<sup>1</sup>)

**(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego Natur-Aktien-Index — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009] — Żądanie zmiany decyzji — Oczywiście niedopuszczalność)**

(2009/C 205/71)

Język postępowania: niemiecki

### Strony

Strona skarżąca: Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: M. van Eendenburg, C. Uhlig i J. Nabert, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: S. Schäffner, pełnomocnik)

### Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 26 maja 2008 r. (sprawa R 525/2007-4) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego Natur-Aktien-Index jako wspólnotowego znaku towarowego.

### Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) Securvita Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(<sup>1</sup>) Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

**Postanowienie prezesa Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 lipca 2009 r. — Insula przeciwko Komisji**

(Sprawa T-246/09 R)

*(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Noty debetowe — Wniosek o zawieszenie wykonania — Naruszenie wymogów formalnych — Niedopuszczalność)*

(2009/C 205/72)

Język postępowania: francuski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Conseil scientifique international pour le développement des îles (Insula) (Paryż, Francja) (przedstawiciele: adwokaci P. Marsal i J.-D. Simonet)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Przedmiot sprawy**

Wniosek o zawieszenie egzekucji dwóch not debetowych nakazujących zwrot kwot wypłaconych skarżącej w ramach umów przewidujących pomoc finansową.

**Sentencja postanowienia**

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

**Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2009 r. — Balfe i in. przeciwko Parlamentowi**

(Sprawa T-219/09)

(2009/C 205/73)

Język postępowania: francuski

**Strony**

*Strona skarżąca:* Richard Balfe (Newmarket, Zjednoczone Królestwo), C (Mediolan, Włochy), C (Madryt, Hiszpania), C (Lancashire, Zjednoczone Królestwo), C (Gnobkummerfeld, Niemcy), C (Longré, Francja), C (Saint-Martin de Crau, Francja), C (Bregencja, Austria), C (West Yorkshire, Zjednoczone Królestwo), C (Marsylia, Francja), C (Rudsebheim, Niemcy), C (Devon, Zjednoczone Królestwo), C (Barcelona, Hiszpania), C (Paryż, Francja), C (Wexford, Irlandia), C (Bolzano, Włochy), C (Madryt), C (Porto, Portugalia), C (Iaf Nennhau, Zjednoczone Królestwo), C (Mediolan), C (Limonest, Francja), C (Colares-Sintra, Portugalia), C (Benfica do Ribatejo, Portugalia), C (Saint-Étienne, Francja), C (Cournon-d'Auvergne, Francja), C (Lutterworth Leics, Zjednoczone Królestwo), C (Cumbria, Zjednoczone Królestwo), C (Oxfordshire, Zjednoczone Królestwo), C (Bratysława, Słowacja), C (Polska), C (Warszawa, Polska), C (Radom, Polska), C (Boulogne-Billancourt, Francja), C (Helsinki, Finlandia), C (Lyon, Francja), C (Ateny, Grecja), C (Funchal, Portugalia), C

(Londyn, Zjednoczone Królestwo), C (Le Val-d'Ajol, Francja), C (Tallinn, Estonia), C (Glasgow, Zjednoczone Królestwo), C (Riom, Francja), C (Hampshire, Zjednoczone Królestwo), C (Coventry, Zjednoczone Królestwo), C (Helsinki), C (Kraków, Polska), C (Pampeluna, Hiszpania), C (Szkocja, Zjednoczone Królestwo), C (Lizbona, Portugalia), C (Lizbona), C (Paryż), C (Budapeszt, Węgry), C (Maia, Portugalia), C (Bielsko-Biała, Polska), C (Wetherby, Zjednoczone Królestwo), C (La Possession, Francja), C (Kornwalia, Zjednoczone Królestwo), C (Epernay, Francja), C (Bolton, Zjednoczone Królestwo), C (Kępno, Polska), C (Amsterdam, Niderlandy), C (Palermo, Włochy), C (Kent, Zjednoczone Królestwo), C (Bedfordshire, Zjednoczone Królestwo), C (Warszawa), Fundusz emerytalny dla posłów do Parlamentu Europejskiego (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal)

*Strona pozwana:* Parlament Europejski

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanych przez Prezydium Parlamentu w dniach 9 marca i 3 kwietnia 2009 r. dotyczących zmian w systemie uzupełniających dobrowolnych świadczeń emerytalnych dla posłów do Parlamentu Europejskiego
- obciążenie Parlamentu kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

W niniejszej skardze skarżący wnoszą o stwierdzenie nieważności decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 9 marca i 3 kwietnia 2009 r. w przedmiocie zmiany przepisów dotyczących systemu uzupełniających (dobrowolnych) świadczeń emerytalnych, które to przepisy ujęte są w załączniku VIII do przepisów dotyczących zwrotu kosztów oraz diet posłów do Parlamentu Europejskiego. Zmiany dotyczą zasadniczo zniesienia możliwości przejścia na wcześniejszą emeryturę po ukończeniu 50 lat i możliwości skorzystania z emerytury w formie kapitałowej oraz podniesienia wieku emerytalnego z 60 do 63 lat.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnoszą co do istoty cztery zarzuty dotyczące:

- braku właściwości Parlamentu co do jednostronnej zmiany warunków umowy o przystąpieniu do systemu uzupełniających, dobrowolnych świadczeń emerytalnych;
- naruszenia praw nabytych oraz zasad równego traktowania, proporcjonalności i pewności prawa poprzez w szczególności nieuwzględnienie jasnych postanowień statutu posła do Parlamentu Europejskiego i nieustanowienie żadnych środków przejściowych;
- błędów dotyczących przyczyn i motywów ujętych w uzasadnieniu zaskarżonych aktów, zarówno jeśli chodzi o uregulowanie prawne tego typu konkretnego, uzupełniającego i nieobowiązkowego systemu emerytalnego, jak i jeśli chodzi o zarządzanie funduszem emerytalnym i jego sytuację finansową;
- naruszenia zasady wykonania w dobrej wierze i nieważności zastrzeżeń czysto potestatywnych poprzez jednostronną zmianę ze skutkiem wstecznym warunków zobowiązania oraz nieustanowienie odszkodowania.



**Skarga wniesiona w dniu 5 czerwca 2009 r. — CEVA przeciwko Komisji**

(Sprawa T-224/09)

(2009/C 205/74)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Centre d'étude et de valorisation des algues SA (CEVA) (Pleubian, Francja) (przedstawiciel: J.-M. Peyricat, avocat)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- tytułem głównym stwierdzenie braku więzi umownych pomiędzy Komisją Europejską a CEVA i w związku z tym,
- stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.,
- tytułem ewentualnym stwierdzenie braku uzasadnienia tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.,
- stwierdzenie zagrożenia bezpodstawnym wzbogaceniem Komisji w razie zwrotu przez CEVA kwoty 179 896 EUR wraz z odsetkami za zwłokę,
- w konsekwencji stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego nr 3230900440 Komisji Europejskiej z dnia 6 kwietnia 2009 r.

**Zarzuty i główne argumenty**

W niniejszej skardze skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności tytułu wykonawczego, w którym Komisja zażądała zwrotu wszystkich zaliczek wpłaconych skarżącą w ramach umowy PROTOP n° EVK3-CT-2002-30004 dotyczącej projektu badań i rozwoju technologicznego.

Na poparcie swej skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty:

- niedopuszczalność tytułu wykonawczego z braku więzi umownych pomiędzy skarżącą a Komisją,
- brak wystarczającego uzasadnienia w zakresie w jakim Komisja oparła się na rzekomym naruszeniu zobowiązań umownych przez skarżącą nie wskazując podstaw prawnych i faktycznych tego zarzutu,

- naruszenie zasady braku bezpodstawnego wzbogacenia, jako że pełny zwrot żądanej przez Komisję kwoty prowadzi do powstania bezpodstawnego wzbogacenia po jej stronie, w zakresie w jakim dysponowałaby ona pracami i studiami wykonanymi przez skarżącą, nie zapłaciwszy za ich wykonanie.

**Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2009 r. — Access Info Europe przeciwko Radzie Unii Europejskiej**

(Sprawa T-233/09)

(2009/C 205/75)

*Język postępowania: angielski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Access Info Europe (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: O. Brouwer i J. Blockx, prawnicy)

*Strona pozwana:* Rada Unii Europejskiej

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej, na podstawie art. 87 regulaminu Sądu, kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą, jak również kosztami poniesionymi przez ewentualnych interwenientów.

**Zarzuty i główne argumenty**

Strona skarżąca żąda, na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001<sup>(1)</sup>, stwierdzenia nieważności decyzji Rady odmawiającej jej udzielenia pełnego dostępu do dokumentu 16338/08, notatki służbowej sporządzonej przez sekretariat generalny Rady dla grupy roboczej ds. informacji, dotyczącej propozycji rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji. Rada jakoby udostępniła skarżącą jedynie taką wersję dokumentu, z której usunięto części pozwalające na identyfikację przedstawicielstw wysuwających propozycje zmian.

Strona skarżąca utrzymuje, że nieważność zaskarżonej decyzji powinna zostać stwierdzona z następujących powodów.

Po pierwsze, strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w zakresie, w jakim:

- (a) nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie nazw przedstawicieli poważnie naruszyłyby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (b) nie skonkretyzowała zagrożenia, jakiego stanowiska przedstawicieli przestałyby być poddane na piśmie ani w jaki sposób poważnie naruszyłyby to proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (c) nie uwzględniła interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem identyfikacji przedstawicieli krajowych.

Po drugie, strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia nałożony na podstawie art. 253 WE oraz art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145, s. 43).

## Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-241/09)

(2009/C 205/76)

Język postępowania: grecki

### Strony

Strona skarżąca: Kalliopi Nikolaou (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

### Żądania strony skarżącej

- Zasadzenie od Trybunału Obrachunkowego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez K. Nikolaou za pomocą następujących środków:
  - wystosowania oficjalnego komunikatu we współpracy z K. Nikolaou co do jego treści — który należy doręczyć również jej samej — do wszystkich władz europejskich, a w szczególności do Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej oraz wszystkich pozostałych instytucji i organów wspólnotowych, zgodnie z którym K. Nikolaou została oczyszczona ze wszystkich wysuwanych przeciwko niej oskarżeń;
  - dokonania oficjalnych ogłoszeń w związku z oczyszczeniem skarżącej z wysuwanych przeciwko niej oskarżeń w gazetach luksemburskich, niemieckich, greckich, francuskich, hiszpańskich i belgijskich, które opublikowały negatywne komentarze pochodzące od Trybunału Obrachunkowego, jak również w „European Voice”.

— Ewentualnie, jeżeli Trybunał Obrachunkowy nie naprawi wizerunku publicznego K. Nikolaou za pomocą wspomnianych powyżej środków, zasądzenie od niego na jej rzecz — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez nią krzywdę — kwoty 100 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty, którą K. Nikolaou zobowiązuje się wykorzystać do dokonania ogłoszeń i komunikatów, o których mowa powyżej,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi — kwoty 40 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem odszkodowania pieniężnego za szkodę materialną poniesioną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi, a w szczególności przed „Juge d’instruction” i przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg” — kwoty 57 771,40 EUR z tytułu wynagrodzenia adwokata Hossa za reprezentowanie jej przed wskazanymi powyżej sądami oraz kwoty 4 000 EUR z tytułu kosztów podróży do Luksemburga w celu osobistego stawiennictwa przed tymi sądami, a mianowicie 1 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Juge d’instruction” i 2 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg”, wraz z odsetkami od momentu, w którym Trybunałowi Obrachunkowemu doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami poniesionymi przez K. Nikolaou w związku z niniejszym postępowaniem.

### Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty zarówno przepisy szczególne, które przyznają uprawnienia jednostkom, jak i prawa podstawowe, których musi on przestrzegać przy wykonywaniu swoich kompetencji.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty art. 4 rozporządzenia nr 45/2001<sup>(1)</sup>, art. 2 decyzji Trybunału Obrachunkowego nr 99/50 i obowiązek udzielenia pomocy, gdyż zezwolił na ujawnienie osobom trzecim oskarżeń wysuwanych przeciwko K. Nikolaou, zanim przeprowadzone zostało oficjalne dochodzenie. Zdaniem skarżącej Trybunał Obrachunkowy nie uczynił nic, aby przeszkodzić rozpowszechnieniu tych oskarżeń, a co więcej, także później nie podjął żadnych starań w celu zweryfikowania tych oskarżeń i ich wycofania, w związku z czym skarżącej wyrządzona została istotna krzywda.

Po drugie, Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty art. 2 i 4 swojej decyzji nr 99/50, prawo skarżącej do obrony i zasadę bezstronności w ramach prowadzenia dochodzenia w połączeniu z zasadą dobrej administracji, prowadząc wstępne dochodzenie przeciwko skarżącej. Wskutek tego zachowania skarżąca doznała krzywd oraz poniosła istotne szkody materialne, gdyż na podstawie tego dochodzenia jej sprawa została przekazana luksemburskim organom sądowym i skarżąca była zmuszona ponieść wysokie koszty.

Po trzecie, Trybunał Obrachunkowy naruszył obowiązek udzielenia pomocy i zasadę dobrej administracji, ponieważ nie przekazał on luksemburskim organom sądowym danych będących w jego posiadaniu, które miały decydujące znaczenie dla oczyszczenia skarżącej z wysuwanych przeciwko niej oskarżeń. Skarżąca utrzymuje następnie, że dane te dotyczyły kwestii urlopów personelu Trybunału Obrachunkowego i że — gdyby zostały one przedłożone przez tę instytucję — nie doszłoby do przekazania jej sprawy sędziemu śledczemu i luksemburskiemu sądowi karnemu oraz przyczyniłyby się one do naprawienia jej honoru i reputacji.

Po czwarte, zdaniem skarżącej Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty zasadę bezstronności i dobrej administracji, orzekając w przedmiocie przekazania sprawy skarżącej organowi sądowemu. Wskutek tego zachowania skarżąca doznała jeszcze większych krzywd.

Po piąte, zgodnie z twierdzeniami skarżącej Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty obowiązek udzielenia pomocy, nie wydając formalnej decyzji w sprawie oczyszczenia skarżącej z oskarżeń i nie naprawiając dobrego imienia K. Nikolaou po jej uniewinnieniu. To zaniechanie spowodowało dalsze istnienie wątpliwości co do niewinności K. Nikolaou i wyrządziło jej dodatkową krzywdę.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin — Hansson (Lemon Symphony)**

**(Sprawa T-242/09)**

(2009/C 205/77)

Język skargi: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciele: T. Leidereiter i W.-A. Schmidt, adwokaci)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Jørn Hansson (Søndersø, Dania)

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 23 stycznia 2009 r.;
- obciążenie CPVO kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, którego dotyczy wniosek: prawo obejmujące odmianę Lemon Symphony

Posiadacz: Jørn Hansson

Zaskarżona do Izby Odwoławczej decyzja Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin: odmowa unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin obejmującego odmianę Lemon Symphony zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 <sup>(1)</sup>.

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: Ralf Schröder

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 76 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 i zasad proceduralnych ogólnie przyjętych na podstawie art. 81 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała ustaleń w zaskarżonej decyzji nie zgromadziwszy wystarczającego materiału dowodowego podlegającego ocenie;
- naruszenie art. 20 ust. 1 lit. a) i art. 7 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ Izba Odwoławcza uznała widocznie w sposób nieprawidłowy, że skarżący nie mógł wykazać, iż przesłanki z art. 20 ust. 1 lit. a) zostały spełnione i z tego względu naruszyła ona zakres tego przepisu;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 2100/94 poprzez to, że Izba Odwoławcza oparła swoją decyzję na względach, w przedmiocie których strona skarżąca nie mogła się wypowiedzieć przed wydaniem tej decyzji;
- naruszenie art. 63 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1239/95 <sup>(2)</sup> poprzez to, że nie został sporządzony odpowiedni protokół z postępowania ustnego.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz. U. L 227, s. 1).

<sup>(2)</sup> Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, s. 37).

**Skarga wniesiona w dniu 18 czerwca 2009 r. — Fedecom przeciwko Komisji****(Sprawa T-243/09)**

(2009/C 205/78)

*Język postępowania: francuski***Strony**

*Strona skarżąca:* Fédération de l'Organisation Economique Fruits et Légumes (Fedecom) (Paryż, Francja) (przedstawiciel: C. Galvez, adwokat)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji na podstawie art. 230 akapit czwarty traktatu WE;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca wnosi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 203 wersja ostateczna z dnia 28 stycznia 2009 r.<sup>(1)</sup>, w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc państwa przyznaną przez Republikę Francuską producentom owoców i warzyw w ramach „planów interwencyjnych” zmierzającą do ułatwienia handlu produktami rolnymi zbieranymi we Francji i nakazała Republice Francuskiej odzyskanie tej pomocy.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi trzy zarzuty dotyczące:

- niewłaściwej interpretacji pojęcia pomocy państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 WE w zakresie, w jakim Komisja uznała, że omawiane dobrowolne składki wpłacane przez producentów w ramach planu na rok gospodarczy (udziały producentów) stanowią zasoby państwa;
- niewłaściwej interpretacji przepisów art. 87 ust. 3 WE w zakresie, w jakim Komisja uznała, że środki wdrażane w ramach planów interwencyjnych były niezgodne ze wspólnym rynkiem nie przeprowadziwszy uprzednio szczegółowej analizy każdego planu interwencyjnego;
- naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań w zakresie, w jakim beczynność Komisji w okresie dziesięciu lat, w którym podczas gdy Komisja była z pewnością poinformowana o istnieniu planów interwencyjnych, mogła wzbudzić uzasadnione oczekiwania producentów co do prawidłowości planów interwencyjnych.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 127, s. 11.

**Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji****(Sprawa T-247/09)**

(2009/C 205/79)

*Język postępowania: angielski***Strony**

*Strona skarżąca:* Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: N. Korogiannakis oraz M. Dermizakis, lawyers)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o odrzuceniu oferty skarżącej przedstawionej w otwartym postępowaniu przetargowym AO 10186 na „Produkcję i rozpowszechnianie Suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej: witryna internetowa TED, płyty DVD-ROM z Dz.U. S oraz powiązane nośniki pozasieciowe i sieciowe” (Dz.U. 2009/S 2-001445), którą przekazano skarżącej pismem z dnia 7 kwietnia 2009 r. oraz wszystkich późniejszych decyzji Komisji w tym decyzji o udzieleniu zamówienia wybranemu oferentowi;
- zasądzenie od Komisji na rzecz skarżącej odszkodowania w wysokości 1 490 215,58 EUR za szkodę poniesioną przez skarżącą w związku z uczestnictwem w tym postępowaniu przetargowym;
- obciążenie Komisji poniesionymi przez skarżącą kosztami postępowania i innymi kosztami oraz wydatkami związanymi z niniejszą skargą, nawet w wypadku jej oddalenia.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji strony pozwanej w przedmiocie odrzucenia oferty złożonej przez skarżącą w otwartym postępowaniu przetargowym na usługi w zakresie produkcji i rozpowszechniania Suplementu do Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej: witryna internetowa TED, płyty DVD-ROM z Dz.U. S oraz powiązane nośniki pozasieciowe i sieciowe (AO 10186) oraz w przedmiocie udzielenia zamówienia wybranemu oferentowi. Skarżąca ponadto domaga się naprawienia szkody, jaką poniosła wskutek procedury przetargowej.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi następujące zarzuty.

Po pierwsze, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła szereg oczywistych błędów w ocenie jak też nie przedstawiała jej żadnego uzasadnienia ani wyjaśnień, naruszając rozporządzenie finansowe <sup>(1)</sup> oraz przepisy wykonawcze do niego jak też dyrektywę 2004/18 <sup>(2)</sup> oraz art. 253 WE. Twierdzi ona, że Komisja nigdy nie poinformowała skarżącej o zaletach wybranego oferenta do czego była zobowiązana, mimo wniosku skarżącej na piśmie. Zdaniem skarżącej motywy podane przez Komisję są nieprecyzyjne, bezpodstawne i pobieżne oraz nie stanowią racjonalnego uzasadnienia. Skarżąca twierdzi ponadto, że Komisja zmieniła następnie uzasadnienie zaskarżonej decyzji po tym, jak komisja przetargowa zbadała ponownie jej sprawozdanie i postanowiła usunąć uwagę dotyczącą wybranego oferenta.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że pozwana naruszyła art. 106 i art. 107 rozporządzenia finansowego oraz zasady przejrzystości i niedyskryminacji, gdyż nie wykluczyła oferentów powołujących się na prace wykonane w państwach niebędących członkami WTO i stronami porozumienia w sprawie zamówień rządowych; gdyby należało dopuścić taki udział skarżąca twierdzi, że Komisja powinna działać w słuszny, przejrzysty i niedyskryminujący sposób, wyjaśniając kryteria wyboru jakimi zamierza się posłużyć w celu wykluczenia niektórych przedsiębiorstw i dopuszczenia innych.

Po trzecie, skarżąca twierdzi, że pozwana popełniła oczywiste błędy w ocenie w odniesieniu do oferty skarżącej w porównaniu z innymi oferentami oraz naruszyła obowiązek uzasadnienia w zakresie w jakim negatywne uwagi przedstawione przez komisję przetargową w odniesieniu do oferty skarżącej były nieprecyzyjne i bezpodstawne.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1)

<sup>(2)</sup> Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114)

### **Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (Kształt obudowy silnika)**

**(Sprawa T-253/09)**

(2009/C 205/80)

*Język postępowania: niemiecki*

#### **Strony**

*Strona skarżąca:* Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun, Rechtsanwalt)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

#### **Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1184/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

#### **Zarzuty i główne argumenty**

*Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy:* trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający obudowę silnika pompy grzewczej dla towarów z klasy 7 i 11 (zgłoszenie nr 5 805692)

*Decyzja eksperta:* odrzucenie zgłoszenia

*Decyzja Izby Odwoławczej:* oddalenie odwołania

*Podniesione zarzuty:* naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 (obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207-2009 <sup>(1)</sup>) ze względu na to, że zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagane minimum charakteru odróżniającego.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie (WE) Rady nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

### **Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Wilo przeciwko OHIM (przedstawienie zielonej obudowy)**

**(Sprawa T-254/09)**

(2009/C 205/81)

*Język postępowania: niemiecki*

#### **Strony**

*Strona skarżąca:* Wilo SE (Dortmund, Niemcy) (przedstawiciel: G. Braun)

*Strona pozwana:* Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

#### **Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 30 marca 2009 r. w sprawie R 1196/2008-1;
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy przedstawiający zieloną skrzynię dla towarów z klas 7, 9 i 11 (zgłoszenie nr 5 620 001)

Decyzja eksperta: oddalenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 40/94 [dawniej art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 <sup>(1)</sup>], ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany charakter odróżniający.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78, s. 1).

**Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — i-content Ltd przeciwko OHIM (BETWIN)**

(Sprawa T-258/09)

(2009/C 205/82)

Język postępowania: niemiecki

**Strony**

Strona skarżąca: i-content Ltd Zweigniederlassung Deutschland (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Nordemann)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2009 r. w sprawie odwołania 1528/2008-4 dotyczącego zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 006849641 — słowny znak towarowy: BETWIN — jak również wcześniejszej decyzji Urzędu (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 września 2008 r. dotyczącej zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 006849641 — słowny znak towarowy: BETWIN;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BETWIN” dla usług należących do klas 35, 38 i 41 (zgłoszenie nr 6849641)

Decyzja eksperta: odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 <sup>(1)</sup>, ponieważ zgłoszony znak towarowy wykazuje wymagany minimalny charakter odróżniający i nie istnieje żadna potrzeba zachowania go do powszechnego użytku; naruszenie art. 79 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 wraz z zasadą równego traktowania oraz art. 6 i 14 EKPC; naruszenie art. 49 WE.

<sup>(1)</sup> Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz. U. L 78 z dnia 24 marca 2009 r., s. 1)

**Skarga wniesiona w dniu 6 lipca 2009 r. — Defense Technology przeciwko OHIM — DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)**

(Sprawa T-262/09)

(2009/C 205/83)

Język skargi: angielski

**Strony**

Strona skarżąca: Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: R. Kunze, adwokat i solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy)

**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 4 maja 2009 r. w sprawie R 493/2002-4 (II); oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

**Zarzuty i główne argumenty**

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: DEF-TEC Defense Technology GmbH

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: graficzny znak towarowy „FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR” dla towarów z klas 5, 8 i 13 -zgłoszenie nr 643 668

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w sprzeciwie: strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: zarejestrowany w Stanach Zjednoczonych słowny znak towarowy „FIRST DEFENSE” dla towarów z klasy 13; zarejestrowane w Stanach Zjednoczonych dwa graficzne znaki towarowe dla towarów z klasy 13; wcześniejszy powszechnie znany w Belgii, Niemczech i Francji znak towarowy „FIRST DEFENSE”; wcześniejszy powszechnie znany w Belgii, Niemczech i Francji znak towarowy „FIRST DEFENSE AND DESIGN”; wcześniejszy niezarejestrowany słowny znak towarowy „FIRST DEFENSE” objęty ochroną w Niemczech i we Francji; wcześniejszy niezarejestrowany w Belgii, Niemczech i Francji znak towarowy „FIRST DEFENSE AND DESIGN”; objęta ochroną w Niemczech nazwa handlowa „FIRST DEFENSE”

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: uchylenie decyzji Wydziału Sprzeciwów i oddalenie sprzeciwu

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 207/2009 z uwagi na to, iż Izba Odwoławcza nieprawidłowo zastosowała wyżej wymieniony przepis i ponadto wydała błędną decyzję opartą na błędnym zrozumieniu przedstawionego stanu faktycznego; naruszenie art. 65, 75 i 76 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ze względu na to, że Izba Odwoławcza nie podjęła działań niezbędnych w celu zastosowania się do wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 6 września 2006 r. w sprawie T-6/05 DEF-TEC Defense Technology przeciwko OHIM — Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR).

**Skarga wniesiona w dniu 7 lipca 2009 r. — Mannatech przeciwko OHIM (BOUNCEBACK)**

(Sprawa T-263/09)

(2009/C 205/84)

Język postępowania: angielski

#### Strony

Strona skarżąca: Mannatech, Inc. (Coppell, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: R. Niebel i C. Steuer, adwokaci)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

#### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 marca 2009 r. w sprawie R 100/2009-1; oraz

— obciążenie OHIM kosztami postępowania.

#### Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „BOUNCEBACK” dla towarów należących do klasy 5

Decyzja eksperta: odmowa rejestracji znaku towarowego strony skarżącej

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia Rady nr 207/2009, ponieważ Izba Odwoławcza błędnie zastosowała określone w tych przepisach kryteria prawne.

**Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2009 r. — Serrano Aranda przeciwko OHIM — Burg Groep (LE LANCIER)**

(Sprawa T-265/09)

(2009/C 205/85)

Język skargi: hiszpański

#### Strony

Strona skarżąca: Enrique Serrano Aranda (Murcja, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci J. Calderón Chavero i T. Villate Consonni)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Burg Groep BV (Bergen, Niderlandy)

#### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 27 marca 2009 r. w sprawie R 366/2008-1;

— na podstawie wskazanego powyżej stwierdzenia nieważności uwzględnienie sprzeciwu wraz z wynikającymi z tego skutkami prawnymi w postaci odrzucenia zgłoszenia znaku towarowego nr 3343365 w całości;

— obciążenie OHIM oraz interwenienta kosztami postępowania w przypadku zakwestionowania przez nich żądań niniejszej skargi i nieuwzględnienia ich zarzutów.

#### Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Burg Groep BV

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element słowny „LE LANCIER” (zgłoszenie nr 3 343 365) dla towarów z klas 29 i 30.

Właściciel znaku lub oznaczenia,

na które powołano się w sprzeciwie: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy „EL LANCERO” nr 838 740 dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Hiszpanii graficzny znak towarowy nr 941 979 zawierający element słowny „EL LANCERO” dla towarów z klasy 30; zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy nr 943 767 „EL LANCERO” dla towarów z klasy 31 i zarejestrowany w Hiszpanii słowny znak towarowy nr 1 806 835 „EL KANCERO” dla towarów z klasy 29.

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Nieprawidłowe zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 lipca 2009 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i in. przeciwko Komisji**

(Sprawa T-467/07) <sup>(1)</sup>

(2009/C 205/86)

Język postępowania: angielski

Prezes siódmej izby zarządził wykreślenie sprawy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 51 z 23.2.2008.

**Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 lipca 2009 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH)**

(Sprawa T-487/07) <sup>(1)</sup>

(2009/C 205/87)

Język postępowania: angielski

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 51 z 23.2.2008.



## SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

### Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2009 r. — Schopphoven przeciwko Komisji

(Sprawa F-48/09)

(2009/C 205/88)

Język postępowania: francuski

#### Strony

Strona skarżąca: Nikolaus Schopphoven (Zemmer, Niemcy) (przedstawiciele: S. Rodrigues i C. Bernard-Glanz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

#### Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji EPSO o nieumieszczeniu skarżącego na liście rezerwowej konkursu ogólnego EPSO/AD/117/08.

#### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Urzędu Doboru Kadr (EPSO) o nieumieszczeniu nazwiska skarżącego na liście rezerwowej konkursu EPSO/AD/117/08 i w razie potrzeby decyzji EPSO odrzucających, złożone przez skarżącego wnioski o ponowne dokonanie oceny;

— stwierdzenie nieważności listy rezerwowej konkursu EPSO/AD/117/08;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

### Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2009 r. — Petrilli przeciwko Komisji

(Sprawa F-51/09)

(2009/C 205/89)

Język postępowania: francuski

#### Strony

Strona skarżąca: Alessandro Petrilli (Grottammare, Włochy) (przedstawiciele: J.-L. Lodomez i J. Lodomez, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

#### Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego dotyczącej ustalenia głównego miejsca zamieszkania skarżącego.

#### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 19 lutego 2009 r., w której organ powołujący odmówił uznania Włoch za główne miejsce zamieszkania skarżącego;

— zasądzenie od Komisji odsetek za okres od dnia 1 lipca 2007 r. od kwot należnych z tytułu zastosowania ze skutkiem wstecznym współczynnika korygującego dla Włoch do emerytury skarżącego, dodatku na ponowne zagospodarowanie i podwójnego dodatku rodzinnego w oparciu o podwyższone o 2 punkty stopy procentowe, ustalone przez EBC dla głównych operacji refinansowania dla odnośnego okresu;

— obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich kosztami postępowania.

### Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-56/09)

(2009/C 205/90)

Język postępowania: włoski

#### Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: G. Cipressa, avvocato)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

#### Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o oddaleniu wniosku skarżącego mającego na celu z jednej strony uzyskanie naprawienia szkody poniesionej w związku z wejściem członków personelu Komisji do jego mieszkania służbowego w Luandzie w dniu 8 kwietnia 2002 r. i z drugiej strony wydanie kopii zdjęć wykonanych przy tej okazji oraz zniszczenie wszelkich dokumentów dotyczących tego zdarzenia.

#### Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieistnienia ex lege, ewentualnie nieważności decyzji o oddaleniu wniosku z dnia 24 kwietnia 2008 r.;

- w razie potrzeby, stwierdzenie nieistnienia *ex lege*, ewentualnie nieważności pisma z dnia 11 września 2008 r.;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieistnienia *ex lege*, ewentualnie nieważności aktu z dnia 3 listopada 2008 r., w drodze którego zostało odrzucone zażalenie skarżącego;
- stwierdzenie, iż w dniu 8 kwietnia 2002 r. członkowie personelu Komisji weszli do mieszkania służbowego skarżącego, wykonali zdjęcia i sporządzili notatki w przedmiocie określonych elementów oraz stwierdzenie niezgodności z prawem tego zdarzenia;
- nakazanie Komisji wskazania skarżącemu na piśmie wszelkich dokumentów związanych z tym zdarzeniem;
- nakazanie Komisji podjęcia ustaleń na piśmie w celu doręczenia skarżącemu tej dokumentacji, włącznie ze zdjęciami;
- nakazanie Komisji podjęcia ustaleń w celu zniszczenia dokumentacji i powiadomienia o jej zniszczeniu;
- nakazanie Komisji zapłaty skarżącemu tytułem naprawienia szkody, o której mowa powyżej kwoty 225 000 EUR lub takiej wyższej albo niższej kwoty jaką Sąd uzna za prawidłową i słuszną a mianowicie: a) 100 000 EUR w związku ze szkodą wynikającą z niezgodnego z prawem wejścia do mieszkania służbowego; b) 100 000 EUR w związku ze szkodą wynikającą z niezgodnego z prawem wykonania zdjęć; c) 25 000 EUR za szkodę wynikającą ze sporządzenia notatek dotyczących określonych kwestii związanych z osobistymi przedmiotami skarżącego;
- nakazanie Komisji zapłaty skarżącemu odsetek za okres od następnego dnia po dniu otrzymania przez Komisję wniosku z dnia 24 kwietnia 2008 r. do dnia, w którym nastąpi rzeczywista zapłata kwoty 225 000 EUR, w wysokości 10 % rocznie wraz z kapitalizacją;
- nakazanie Komisji zapłaty powodowi kwoty 100 EUR/dzień lub takiej wyższej albo niższej kwoty jaką Sąd uzna za słuszną, tytułem naprawienia szkody przez niego poniesionej, wynikającej z braku wskazania mu ww. dokumentacji, za okres od dnia jutrzejszego do dnia, w którym zostanie ona mu wskazana, przy czym zapłata tej kwoty, jeśli chodzi o kwoty należne za okres od dnia jutrzejszego do ostatniego dnia miesiąca, w którym wydany został wyrok w niniejszej sprawie ma nastąpić pierwszego dnia miesiąca następującego po wydaniu wyroku w sprawie i jeśli chodzi o prawa, których przysługiwanie zostanie stwierdzone w wyroku, pierwszego dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca następującego po jego wydaniu;
- nakazanie Komisji zapłaty powodowi kwoty 100 EUR/dzień lub takiej wyższej albo niższej kwoty jaką Sąd uzna za słuszną, tytułem naprawienia szkody przez niego poniesionej, wynikającej z braku zniszczenia dokumentacji, za okres od dnia jutrzejszego do dnia, w którym zostanie ona zniszczona, przy czym zapłata tej kwoty, jeśli chodzi o kwoty należne za okres od dnia jutrzejszego do ostatniego

dnia miesiąca, w którym wydany został wyrok w niniejszej sprawie ma nastąpić pierwszego dnia miesiąca następującego po wydaniu wyroku w sprawie i jeśli chodzi o prawa, których przysługiwanie zostanie stwierdzone w wyroku, pierwszego dnia każdego miesiąca poczynając od miesiąca następującego po jego wydaniu;

— obciążenie Komisji wszelkimi kosztami postępowania poniesionymi przez skarżącego, włącznie z kosztami dokonania ewentualnych ustaleń na żądanie;

— obciążenie Komisji kosztami ewentualnego dokonania ustaleń z urzędu.

---

**Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2009 r. — Nicola przeciwko EBI**

**(Sprawa F-59/09)**

(2009/C 205/91)

*Język postępowania: włoski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Carlo De Nicola (Strassen, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat L. Isola)

*Strona pozwana:* Europejski Bank Inwestycyjny

**Przedmiot i opis sporu**

Po pierwsze stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej z dnia 14 listopada 2008 r. lub jej zmiana w części, w której przypisuje skarżącemu, zamiast jego adwokatowi, wykluczenie trzech członków komisji. Po drugie, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 29 kwietnia 2008 r. o awansach, nieuwzględniającej skarżącego, jak również wszystkich innych aktów z nią związanych. Wreszcie, stwierdzenie działań polegających na mobbingu względem skarżącego i nakazanie stronie pozwanej jego zaprzestania.

**Żądania strony skarżącej**

— stwierdzenie nieważności decyzji komisji odwoławczej, a w każdym razie jej korekta w części, w której przypisuje C. De Nicoli (zamiast jego adwokatowi) wykluczenie trzech jej członków oraz w części, w której uznaje przyczynę wykluczenia za „zwykłe zakwestionowanie decyzji z dnia 14.12.2007 r.”, zamiast za konsekwencję twierdzeń i rezygnacji z żądań, które ci trzech członkowie niesłusznie przypisywali C. De Nicoli;

- stwierdzenie nieważności decyzji o awansach z dnia 29.04.2008 r. ze względu na to, że nie uwzględniono w niej skarżącego, jak również innych aktów z nią związanych, wydanych w jej następstwie lub ją przygotowujących, wśród nich oceny za 2007 r., a w razie potrzeby, uprzednie stwierdzenie niezgodności z prawem pułapów ilościowych ustalonych na podstawie instrukcji wydanych przez dyrekcję ds. zasobów ludzkich;
- stwierdzenie mobbingu stosowanego względem skarżącego, a w efekcie
- nakazanie EBI zaprzestania działań polegających na mobbingu i zasądzenie odszkodowania za poniesioną szkodę, zadośćuczynienia za krzywdę i uszczerbek na zdrowiu doznane przez skarżącego oraz obciążenie EBI zapłatą kosztów postępowania, odsetkami oraz oceną szacunków kosztowych przyznanych kwot.

**Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Birkhoff przeciwko Komisji**

(Sprawa F-60/09)

(2009/C 205/92)

*Język postępowania: włoski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Gerhard Birkhoff (Weitenau, Niemcy) (przedstawiciel: C. Inzillo, adwokat)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji oddalającej wniosek skarżącego o przedłużenie stosowania art. 2 ust. 5 załącznika VII do regulaminu pracowniczego względem jego córki począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r. i zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącego kwot należnych z tego tytułu począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r.

**Żądania strony skarżącej**

- Stwierdzenie nieważności i w konsekwencji uchylenie decyzji organu powołującego z dnia 2 kwietnia 2009 r. w zakresie, w jakim jest ona niezgodna z prawem i oczywiście bezzasadna tak w odniesieniu do ram faktycznych jak i prawnych, jak również wszelkich aktów późniejszych lub wcześniejszych, z nią związanych lub z niej wynikających, w szczególności decyzji PMO4 z dnia 14 listopada 2008 r.;

- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącego niewypłaconych kwot począwszy od dnia 1 stycznia 2009 r., zrewaloryzowanych i podwyższonych o odsetki podlegające naliczeniu do momentu rzeczywistej zapłaty;

- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Donati przeciwko EBC**

(Sprawa F-63/09)

(2009/C 205/93)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Paola Donati (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, adwokaci)

*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny

**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EBC o nie podejmowaniu działań w związku z zarzutami dotyczącymi mobbingu na szkodę skarżącej oraz naprawienie odniesionej przez nią krzywdy.

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu z dnia 16 grudnia 2008 r., ponieważ nie zawiera ona rozstrzygnięcia w przedmiocie dochodzenia administracyjnego i części poświęconej zarzutom skarżącej, ewentualnie stwierdzenie nieważności decyzji Zarządu z dnia 16 grudnia 2008 r. ponieważ zawiera ona dorozumiane rozstrzygnięcie o umorzeniu i nie podejmowaniu dalszych działań w związku z zarzutami skarżącej a w szczególności o nie wszczynaniu postępowania dyscyplinarnego;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 16 kwietnia 2008 r. oddalającej szczególną skargę wniesioną przez skarżącą;
- zasądzenie od strony pozwanej odszkodowania za odniesioną przez skarżącą krzywdę w wysokości ustalonej *ex aequo et bono* na 10 000 EUR;
- obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.

**Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Saracco przeciwko EBC****(Sprawa F-66/09)**

(2009/C 205/94)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* Roberta Saracco (Arona, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Parrat)*Strona pozwana:* Europejski Bank Centralny**Przedmiot i opis sporu**

Stwierdzenie nieważności decyzji EBC odmawiającej skarżącej przedłużenia urlopu z przyczyn osobistych.

**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji o odmówieniu skarżącej udzielenia urlopu z przyczyn osobistych od dnia 1 listopada 2008 r.;
  - w razie potrzeby stwierdzenie nieważności decyzji dotyczących odmowy zmiany i oddalenia zażalenia;
  - obciążenie Europejskiego Banku Centralnego kosztami postępowania.
-

**SPROSTOWANIA****Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-159/09**

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 153 z dnia 4 lipca 2009 r., str. 44)

(2009/C 205/95)

Opublikowany w Dzienniku Urzędowym komunikat w sprawie T-159/09, Biofrescos przeciwko Komisji otrzymuje brzmienie:

**„Skarga wniesiona w dniu 21 kwietnia 2009 r. — Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**

**(Sprawa T-159/09)**

(2009/C 153/86)

*Język postępowania: portugalski*

**Strony**

*Strona skarżąca:* Biofrescos — Comércio de Produtos Alimentares, Lda (Linda-a-Velha, Portugalia) (przedstawiciel: A. Magalhães e Menezes, adwokat)

*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich

**Żądania strony skarżącej**

— Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2009) 72 końcowa z dnia 16 stycznia 2009 r. oddalającej wniosek skarżącej o odstąpienie od poboru celnej należności przywózowej w wysokości 41 271,09 euro i nakazującej zaksięgowanie tej płatności a posteriori.

**Zarzuty i główne argumenty**

Skarżąca dokonywała pomiędzy wrześniem 2003 a lutym 2005 przywozów partii zamrożonych krewetek z Indonezji, w stosunku do których wystąpiła o odstąpienie od poboru celnej należności przywózowej na podstawie art. 220 ust. 2 lit. b), art. 236 i 239 ust. 1 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego wspólnotowy kodeks celny <sup>(1)</sup>.

Skarżąca twierdzi, że Komisja naruszyła przywołane przepisy co najmniej w zakresie, w jakim: po pierwsze, nie wypowiedziała się co do wszystkich argumentów przywołanych przez skarżącą we wniosku o odstąpienie od poboru celnej należności przywózowej; po drugie, przedstawiła niepełne, zwodnicze i niezrozumiałe uzasadnienie; po trzecie, w sposób nieprawidłowy zinterpretowała błąd samych organów indonezyjskich; i po czwarte wreszcie, uznał za udowodnione okoliczności, które w rzeczywistości nie zostały udowodnione, i w stosunku do których ciężar dowodu spoczywał na organach uczestniczących w postępowaniu, a nie na skarżącej.

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 97, s. 38.”

<u>Powiadomienie nr</u>	Spis treści (ciąg dalszy)	Strona
2009/C 205/85	Sprawa T-265/09: Skarga wniesiona w dniu 10 lipca 2009 r. — Serrano Aranda przeciwko OHIM — Burg Groep (LE LANCIER) .....	46
2009/C 205/86	Sprawa T-467/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 1 lipca 2009 r. — Du Pont de Nemours (Francja) i in. przeciwko Komisji .....	47
2009/C 205/87	Sprawa T-487/07: Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 2 lipca 2009 r. — Imperial Chemical Industries przeciwko OHIM (FACTORY FINISH) .....	47

#### **Sąd do spraw Służby Publicznej**

2009/C 205/88	Sprawa F-48/09: Skarga wniesiona w dniu 11 maja 2009 r. — Schopphoven przeciwko Komisji ...	48
2009/C 205/89	Sprawa F-51/09: Skarga wniesiona w dniu 19 maja 2009 r. — Petrilli przeciwko Komisji .....	48
2009/C 205/90	Sprawa F-56/09: Skarga wniesiona w dniu 4 czerwca 2009 r. — Marcuccio przeciwko Komisji .....	48
2009/C 205/91	Sprawa F-59/09: Skarga wniesiona w dniu 13 czerwca 2009 r. — Nicola przeciwko EBI .....	49
2009/C 205/92	Sprawa F-60/09: Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Birkhoff przeciwko Komisji .....	50
2009/C 205/93	Sprawa F-63/09: Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2009 r. — Donati przeciwko EBC .....	50
2009/C 205/94	Sprawa F-66/09: Skarga wniesiona w dniu 9 lipca 2009 r. — Saracco przeciwko EBC .....	51

---

#### **Sprostowania**

2009/C 205/95	Sprostowanie opublikowanego w Dzienniku Urzędowym komunikatu w sprawie T-159/09 (Dz.U. C 153 z 4.7.2009, str. 44) .....	52
---------------	---	----



## CENY PRENUMERATY w 2009 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 000 EUR/rok (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/miesiąc (*)
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie CD-ROM	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	700 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	70 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	400 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	40 EUR/miesiąc
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie CD-ROM (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	500 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, CD-ROM dwa razy w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	360 EUR/rok (= 30 EUR/miesiąc)
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

(\*) Pojedyncze egzemplarze: od 1 do 32 stron: 6 EUR  
od 33 do 64 stron: 12 EUR  
powyżej 64 stron: cena ustalana indywidualnie

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczym CD-ROM-ie.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

## Sprzedaż i prenumerata

Odpłatne publikacje, wydawane przez Urząd Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich, dostępne są u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

[http://publications.europa.eu/others/agents/index\\_pl.htm](http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm)

**Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa oraz aktów przygotowawczych.**

**Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>**